Η ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
24
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1943
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Ὑπεύθυνος Διευθυντὴς: ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΥΡΚΑΣ
Ἔτος 11ον ◆ Ἀρ. Φύλλου 3176|422
Τιμὴ δρχ. 1.000
Ἀρχισυντάκτης: ΧΡ. Β. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΗΣ
Γραφεῖα Μητροπόλεως 42 Ἀρ. τηλ. 38-81

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΕΙΡΗΝΗ ΚΑΙ ΕΥΔΟΚΙΑ

Πέμπτην ταύτην ἐν συνεχείᾳ φοράν ἡ μεγάλη ἑορτὴ τῆς Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ, κατερχομένου μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων να διακηρύξῃ καὶ διδάξῃ τὴν Ἀγάπην καὶ τὴν Καλωσύνην, εὑρίσκει τὸν κόσμον βυθισμένον εἰς τὴν φρίκην ἑνὸς ἀγρίου ἀλληλοσπαραγμοῦ.

Τότε ἡ κακία καὶ ἡ ἀδικία ἐκυριάρχουν μεταξὺ τῆς ἀνθρωπότητος, ὅπως καὶ τώρα, κατὰ τὰς παραμονὰς τοῦ φοβεροῦ τούτου πολέμου. Οἱ κακοὶ καὶ ἄδικοι, οἱ ἁμαρτωλοὶ καὶ ἰσχυροὶ ἐπίεζαν, ἀπεμύζων καὶ κατεδυνάστευον τὴν ἐποχὴν ἐκείνην τοὺς ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι, βυθισμένοι ἐν τῇ σκοτίᾳ τοῦ ὑλισμοῦ, ἦσαν ἀνίκανοι ν' ἀναταθοῦν ψυχικῶς καὶ ν' ἀπολυτρωθοῦν. Ἡ κατάστασις ἀπὸ τοῦ κακοῦ ἔβαινε πρὸς τὸ χεῖρον καὶ ἡ ἀνθρωπότης κυλιομένη πρὸς τὴν ἄβυσσον τῆς ἀπωλείας ὀλίγου δεῖν κατεκρημνίζετο ἐν αὐτῇ καὶ κατεστρέφετο.

Τότε ὁ Πατὴρ ὁ ἐπουράνιος εὔσπλαγχνισθεὶς τὰ πλάσματά του ηὐδόκησε νὰ πέμψῃ τὸν μονογενῆ Υἱόν του διὰ τὴν σωτηρίαν αὐτῶν. Ἀλλ' οἱ κακοὶ καὶ ἄδικοι, βλέποντες κλονιζόμενον τὸ κράτος των, τὸ κράτος τοῦ ζόφου καὶ τῆς ἁμαρτίας, συνησπίσθησαν καὶ ἀντετάχθησαν λυσσωδῶς. Καὶ ἡ ἀνθρωπότης διῆλθε μακρὰν σειρὰν φοβερῶν δοκιμασιῶν καὶ αἱματηρῶν περιπετειῶν, ἀρξαμένων διὰ τοῦ σταυρικοῦ μαρτυρίου τοῦ Θεανθρώπου, μέχρις ὅτου ἐπετεύχθη ἡ ἀπολύτρωσις καὶ ἡ ἀνύψωσίς της.

Ἀλλ' ἡ κακία καὶ ἡ ἀδικία δὲν ἐξέλιπον ἔκτοτε ἐντελῶς ἀπὸ τὸν κόσμον τοῦτον Καὶ κατὰ περιόδους πληθύνονται καὶ ὑποβάλλουν εἰς δοκιμασίας τὴν ἀνθρωπότητα διὰ τὰς ἁμαρτίας της. Οὕτω καὶ ἐσχάτως τὸ κακὸν εἶχε πληθυνθῆ καὶ ἐβάρυνε τὸν κόσμον. Μία ὁλόκληρος ἤπειρος τῆς ὑδρογείου καὶ μετ' αὐτῆς ὁ κόσμος ὅλος σχεδόν, εἰς μύρια ὑπεβάλλετο δεινά. Ὡρισμένοι λαοί, ἀγόμενοι καὶ φερόμενοι ἀπὸ ὀλεθρίους καὶ ἀπλήστους ἡγέτας, κατεδυνάστευον καὶ ἐξεμεταλλεύοντο τοὺς πάντας καὶ τὰ πάντα.

Οὕτως εἶχε προκύψῃ μία ἀφόρητος κατάστασις, ἄντικρυς ἀντίθετος ὄχι μόνον πρὸς τὰ ὑψηλὰ διδάγματα τοῦ σήμερον γεννωμένου Θεανθρώπου, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν στοιχειώδη δικαιοσύνην καὶ λογικήν. Καὶ ἡ κατάστασις αὐτὴ μοιραίως ἔρριψε τὴν ἀνθρωπότητα εἰς τὸν ἄγριον ἀλληλοσπαραγμόν, εἰς τὸν ὁποῖον μᾶς εὑρίσκει καὶ πάλιν ἡ μεγάλη ἑορτὴ τῆς μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων ἐμφανίσεως τοῦ ὡραίου Θεοῦ τῆς γαλήνης καὶ τῆς δικαιοσύνης, τῆς ἀγάπης καὶ τῆς καλωσύνης.

Ἀλλ' εἶναι νόμος φυσικὸς καὶ Θεῖος ἡ ἀπολύτρωσις νὰ ἐπιτυγχάνεται κατόπιν δοκιμασιῶν καὶ θυσιῶν. Διὰ νὰ φανῇ ὁ ρόδινος ὁρίζων τῆς ἀπολυτρώσεως τῆς ἀνθρωπότητος ἔπρεπε νὰ διανυθῇ ὁ τραχὺς καὶ ἀνάντης δρόμος ποὺ φέρει εἰς τὸ ὕψωμα τοῦ Γολγοθᾶ. Καὶ διὰ νὰ ἴδωμεν τὴν χρυσῆν αὐγὴν ἑνὸς νέου κόσμου ἐν τῇ γηραιᾷ ἠπείρῳ μας ἔπρεπε νὰ προηγηθῇ τὸ σκότος ἑνὸς μυριονέκρου πολέμου, σκότος ποὺ καθίσταται τοσοῦτον μᾶλλον βαθύτερον ὅσῳ πλησιάζει τὸ φῶς τῆς μεγάλης ἡμέρας τῆς ἀπολυτρώσεως.

Ἡ ἱστορία τῶν ἀνθρώπων ἐδῶ κάτω καὶ ἡ θεία δίκη ἐκεῖ ἐπάνω θὰ καταλογίσουν τὴν εὐθύνην καὶ θὰ ἐπιβάλουν τὴν τιμωρίαν εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι εἶναι οἱ αἴτιοι τοῦ κακοῦ, τὸ ὁποῖον ἦτο μοιραίως ἀναπόφευκτον διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς ἀνθρωπότητος, τοῦ κακοῦ εἰς τὸ ὁποῖον μᾶς εὑρίσκει καὶ πάλιν ἐφέτος ἡ κοσμοσωτήριος αὐτὴ ἑορτή.

Ἐν τῷ μεταξὺ κλείοντες σήμερον τὰ ὦτα πρὸς τοὺς ὀρυμαγδοὺς τῶν πυροβόλων καὶ ἀποδιώκοντες ἀπὸ τοὺς ὀφθαλμούς μας τὸ φρικτὸν ὅραμα τοῦ πολέμου, ἂς ἀνοίξωμεν καὶ ἂς προσηλώσωμεν νοῦν καὶ καρδίαν πρὸς τὴν ἐξ Ὕψους φωνὴν τῶν ἀγγέλων οἱ ὁποῖοι εὐαγγελίζονται τὴν ἐπὶ γῆς εἰρήνην καὶ τὴν ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίαν, καὶ ἂς εὐχηθῶμεν ὁλοψύχως ὅπως συντόμως ἴδωμεν καὶ ἀπολαύσωμεν τὰ Θεῖα ταῦτα ἀγαθά.

Χριστούγεννα 1943

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΛΥΤΡΩΤΗΝ

«Ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον Σωτήρ» (Λουκ. β' 11)

Κόσμος γεμᾶτος θλίψι καὶ πόνο, κυλισμένος στὸ αἷμά του, σφαδάζων κάτω ἀπὸ ἀνείπωτες συμφορὲς ἦταν ὁ κόσμος τῆς ἐποχῆς ποὺ ἐγεννήθη στὴν φάτνη τῶν ἀλόγων ὁ Χριστός. Ἔκρυβε ὅμως μέσα του τὸ κεφάλαιο τῆς ἀνορθώσεως καὶ τὸ ἄστρο τῆς ἐλπίδος ἐφώτιζε τὸν σκοτεινιασμένο ὁρίζοντα τῆς ζωῆς του. Ἦταν τὸ συναίσθημα τῆς ἐνοχῆς καὶ ὁ πόθος τῆς λυτρώσεως ἦταν ἡ προσδοκία λυτρωτοῦ ποὺ θὰ ἔθραυε τὰ δεσμὰ τῆς ἠθικῆς σκλαβιᾶς, θὰ καταργοῦσε τὸν σιδηροῦν αἰῶνα, ὅπως λέγει ὁ Βιργίλιος στὶς ἐκλογές του (IV) καὶ θὰ ἐγκαινίαζε τὸν χρυσοῦν, ποὺ ὁ κόσμος θὰ εὕρισκε τὴν ἀγαλλίασι, τὴν χαρά, τὴν εἰρήνευσι τῆς ζωῆς του. Καὶ ἡ προσδοκία αὐτὴ εἶνε διάχυτη εἰς ὅλον τὸν ἀρχαῖο κόσμο. Δὲν ὑπάρχει λαὸς καὶ ἔθνος ποὺ νὰ μὴν ἔχῃ τὶς παραδόσεις του γεμάτες ἀπὸ διηγήσεις γιὰ τὴν πτῶσι καὶ τὴν ἐνοχὴ τοῦ ἀνθρώπου καὶ νὰ μὴ περιμένῃ ἐναγωνίως τὴν λύτρωσί του. Οἱ ἱστορικοὶ λέγουν πὼς στὴν ἐποχὴ ποὺ γεννήθηκε ὁ Χριστὸς ἦταν ἠλεκτρισμένη ἡ ἀτμόσφαιρα τῆς Γῆς ἀπὸ τὴν προσδοκία τοῦ Λυτρωτοῦ ποὺ θὰ ἀνταπεκρίνετο ὁλοκληρωτικά στὸν βαθὺ πόνο τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς. Μέσα στὴν ἔξαψι τῆς προσδοκίας αὐτῆς ἅρπαξε τὶς φιλοσοφίες τῶν σοφῶν γιὰ νὰ σωθῇ. Αὐτὲς ἦσαν ἴσως φῶτα. Μὰ δὲν ἦσαν τὸ φῶς. Ἐπίστευσε σὲ ἰσχυροὺς ποὺ ἐπρόβαλλαν ὡς ἐλευθερωταὶ ἀπὸ δουλεῖες ἐθνικές· αὐτοὶ ἦσαν ἴσως σωτῆρες, ἔτσι ἄλλωστε, σωτῆρας, ὠνόμασε ὁ ἀρχαῖος κόσμος βασιλεῖς καὶ αὐτοκράτορας. Κανένας ὅμως ἀπ' αὐτοὺς δὲν ἦταν ὁ Σωτήρ, ὁ μοναδικὸς Λυτρωτής. Καὶ ὁ κόσμος ἀπογοητευμένος ἀπὸ ὅλους αὐτοὺς ζητοῦσε τὸν Σωτῆρα, τὸν πραγματικὸ Λυτρωτή.

◆

Στὴν ἐποχὴ ἐκείνη ποὺ τὸ κακὸ εἶχε παραγίνει, ποὺ οἱ ἠθικὲς ἀξίες εἶχαν κτυπηθῆ καὶ κλονισθῆ, ποὺ ὁ κόσμος ἐσάπιζε μέσα στὴν διαφθορὰ καὶ κακία, σ' ἕνα ταπεινό, σ' ἕνα ἔρημο, σ' ἕνα σπήλαιο ἀκάθαρτο, σωστὴ εἰκόνα τῆς οἰκτρότητος τοῦ κόσμου γεννήθηκε ὁ Σωτήρ. Γεννήθηκε, ἔτσι ταπεινά, ἄσημα, φέροντας ἐπάνω του ὅλη τὴν γύμνια καὶ τὴν στέρησι, καὶ δοκιμάζοντας, βαθύτερα αὐτός, ὅλο τὸν πόνο ποὺ δοκίμαζε συνολικὰ ὁ κόσμος. Μολονότι πλούσιος Ἐκεῖνος ὡς Υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ Θεὸς τέλειος, ἐπτώχευσε καὶ ἐπῆρε ἐπάνω του ὅλη τὴν ἀνθρώπινη ἀδυναμία καὶ κακοπάθεια. Καὶ δὲν ἔκαμε, παρὰ σύμφωνα μὲ τὸν σκοπό του. Δὲν ἦλθε γιὰ νὰ πλουτήσῃ τοὺς πτωχούς; Δὲν ἦλθε γιὰ νὰ ἰατρεύσῃ τὶς ἀρρώστειες τοῦ κόσμου; Νὰ δώσῃ δύναμι, ἐξουσία κατὰ τοῦ κακοῦ, λύτρωσι ἀπὸ τὸν πόνο καὶ τὴν ἀγωνία στοὺς «κοπιῶντας καὶ πεφορτωμένους»; Ἔπρεπε, λοιπόν, νὰ δοκιμάσῃ τὸν πόνο τῶν πονεμένων νὰ ταπεινωθῇ μ' αὐτοὺς ποὺ ἐταπείνωσε τὸ κακό, νὰ πάθῃ μὲ ἐκείνους ποὺ τὰ πάθη εἶχαν δημιουργήσῃ σάλο στὴ ἀγωνία στὴ ψυχή. Καὶ ἐγεννήθηκε γι' αὐτὲς ἐγεννήθηκε ἄσημος, ταπεινός πονεμένος ὁ θεῖος Λυτρωτὴς καὶ Θεάνθρωπος.

Ὁ κόσμος ποὺ νοσταλγοῦσε Λυτρωτὴ ἐκοιμᾶτο ἥσυχα τὴν ἱερὴ ἐκείνη νύχτα τῆς Βηθλεὲμ ποὺ ὁ Θεὸς ταπεινωμένος κατέβαινε γιὰ χάρι του στὴ γῆ. Κανεὶς δὲν βγῆκε γιὰ ὑποδοχή του. Ἂν ἔλειπε καὶ ἡ στρατιὰ τῶν οὐρανίων Ἀγγέλων γιὰ νὰ ψάλῃ τὸ «Δόξα ἐν Ὑψίστοις», καμμιὰ ἐπισημότητα δὲν θὰ ἔπαιρνε, ὁ ἐρχομός τοῦ Λυτρωτοῦ. Καὶ τί ἐπισημότητα νὰ πάρῃ ἀπὸ τὴν [illegible] ἦταν βουτηγμένη στὸ κακό, στὴν ἠθικὴ σαπίλα, στὴν δυσωδία τῆς σαρκός, τὴν οἰκογενειακή, τὴν κοινωνικὴ ἀποσύνθεσι. Τί νὰ προσφέρῃ στὸν κατακάθαρο Θεό της; Ὅ,τι καλὸ εἶχε τοῦ τὸ προσέφερε. Τὴν Παρθένο γιὰ μητέρα, τὸν Ἰωσὴφ γιὰ ὑπηρέτη, τοὺς Μάγους καὶ Ποιμένες γιὰ προσκυνητάς. Εἶχε ἀκόμη τὸ σπήλαιο. Καὶ τὸ προσέφερε καὶ αὐτὸ μᾶλλον γιὰ σύμβολο τῆς ἠθικῆς της ἀκαθαρσίας. Ἄλλο δὲν εἶχε. Καὶ προσέφερε ἡ Παρθένος τὴν ἁγνότητά της. Ὁ Ἰωσὴφ τὴν προστασία του. Τὸ Σπήλαιο τὴν φάτνη του. Ξεκίνησαν οἱ Ποιμένες μὲ ὁδηγὸ τὸν Ἄγγελο, οἱ Μάγοι μὲ τὸν Ἀστέρα, οἱ μεγάλοι μὲ τοὺς μικρούς, ἡ σοφία μὲ τὴν ἁπλότητα συντροφευμένη γιὰ νὰ προσφέρουν τὰ δῶρα, τὴν προσκύνησι, τὴν ταπεινὴ λατρεία τῆς καρδιᾶς των. Ὡδηγημένοι μὲ τοὺς οὐρανίους ὁδηγούς, ἔτρεξαν νὰ βροῦν, αὐτοὶ μόνοι τότε, καὶ Τὸν εὑρῆκαν τὸν Σωτῆρα. «Ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον Σωτήρ, ὅς ἐστι Χριστὸς Κύριος». Τὸ ἄκουσαν οἱ Ποιμένες. Τὸ ἐπίστεψαν Μάγοι καὶ Ποιμένες· οἱ σοφοὶ καὶ οἱ ἄσοφοι.

«Ἐτέχθη ἡμῖν σήμερον Σωτήρ». Παράλληλοι καιροί. Καὶ τώρα, ὅπως καὶ τότε. Κόσμος ξεχαρβαλωμένος ἠθικῶς, ἀσυνάρτητος πνευματικῶς, διαλυμένος οἰκογενειακῶς καὶ κοινωνικῶς. Κόσμος μέσα στὸ σκοτάδι, στὸ χάος, στὰ αἵματα, πνιγμένος μέσα στὸ αἷμα τὸ ἀδελφικό, κόσμος θρηνῶν ἐπάνω σὲ ἐρείπια, μὲ βαθὺ πόνο καὶ σπαραγμὸ στὴ καρδιά, οἰκτρός, ἀξιοθρήνητος κόσμος, καὶ κόσμος νοσταλγῶν λύτρωσι, σωτηρία. Καὶ ὁ λυτρωτὴς ὅλα του πρόθυμος νὰ τὸν σώσῃ, νὰ τὸν γιατρέψῃ τὶς πληγές, νὰ τοῦ παράσχῃ πέρα ὡς πέρα τὴν λύτρωσι, τὴν ἐσωτερική, τὴν οὐσιαστικὴ λύτρωσι. Ὁ λυτρωτὴς αὐτὸς ἐφώναζε καὶ καλοῦσε, καὶ ἄνοιγε τὴν ἀγκάλη του γιὰ νὰ δεχθῇ τὸ ἀπολωλός. Ἀλλ' ὁ κόσμος παρεφρόνησε. Καὶ στὴ παραφροσύνη του τὸν ἐκλώτσησε τὸν Λυτρωτή. Πίστεψε ἄλλους θεοὺς σωτῆρας. Ζήτησε ἀπ' ἄλλον τὸ φῶς, τὴν λύτρωσί του, τὴν πλήρωσιν τῆς ἀνάγκης τοῦ ψυχικοῦ του πόνου.

Ζήτησε τὸ λυτρωμό του στὴν ὕλη, στὸ χρῆμα καὶ τὴν ἡδονὴ ποὺ τὰ ἀναστήλωσε σὲ εἴδωλα καὶ θεότητες· ἤλπισε στὸν οὐμανισμό, στὶς φροῦδες ὑποσχέσεις τοῦ ὀρθολογισμοῦ σὲ ξεκάρφωτες θεωρίες· κατέφυγε στὸν ἀποκρυφισμό, στὴ Στοά, σὲ χῶρες ξένες καὶ μυστικὲς ζητῶντας τὸ φῶς. Καὶ εὑρῆκε τὸ σκότος. Βρῆκε τὸ ψέμμα, ἀντὶ νὰ βρῇ τὴν ἀλήθεια. Βρῆκε τὸν θάνατο ἀντὶ τῆς ζωῆς. Γιατὶ τὴν ζωὴ τὴν ἀπώθησε, τὴν ἀπαρνήθη. Καὶ ὁ Λυτρωτὴς ἔμεινε παραπεταμένος, καὶ παραπονεμένος, καὶ πονεμένος, ὄχι τόσο γιὰ τὴν περιφρόνησι, ὅσο γιὰ τὸ κατάντημα τοῦ ἀσώτου.

Ἀλλ' ὁ Λυτρωτὴς δὲν μνησικακεῖ, γιὰ νὰ ἀνταποδώσῃ. Εἶνε Λυτρωτὴς γιὰ πάντα καὶ πρὸς ὅλους· γεμᾶτος ἔλεος, συγγνώμη. Καὶ τώρα Λυτρωτὴς τοῦ ἐνόχου κόσμου, ὅπως καὶ τότε. Ἂς εἶνε δύο χιλιάδες χρόνια ποὺ ἐγεννήθη. Εἶνε χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτὸς καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἔτσι τὸ μήνυμα τοῦ Ἀγγέλου πρὸς τοὺς Ποιμένας εἶνε καὶ γιὰ μᾶς μήνυμα· μήνυμα λυτρωμοῦ, μήνυμα σωτηρίας. «Ἐτέχθη ἡμῖν σήμερον Σωτήρ».

◆

Διδαγμένοι ἀπὸ τὰ παθήματά μας, καὶ μὲ ὁμαίωτο τὸν πόθο τῆς λυτρώσεως, ἂς [illegible] μας πρὸς τοὺς ἱεροὺς Ναούς; [illegible] Μὴ σκανδαλισθοῦμε πὼς θὰ Τὸν ἀκούσωμε «βρέφος ἐσπαργανωμένον καὶ κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ». Εἶνε ὁ Θεός μας, ὁ θεῖος Λυτρωτής μας. Καὶ πονεμένοι ὅπως εἴμεθα, καταφρονημένοι, ἔρημοι, μὲ ὁλοζώντανη τὴν ἐλπίδα μας εἰς Αὐτόν, μόνον εἰς Αὐτόν, μὲ ὁλοκληρωτικὴ στροφὴ καὶ βαθειὰ μετάνοια στὴ ψυχή μας γιὰ ὅλα μας τὰ παραπτώματα, ἂς τοῦ εἴπωμεν «Χριστέ μας ὅλοι οἱ ἄλλοι ποὺ πιστέψαμε ἦσαν μηδενικά, οἰκτροὶ ἄνθρωποι, ὄχι σωτῆρες. Σὺ καὶ μόνος, εἶσαι ὁ Λυτρωτής μας. Καὶ ἡμεῖς εἴμεθα οἱ ἄσωτοι καὶ τώρα ἐπιστρέφομε. Λυπήσου μας. Πονᾶμε πολύ· πονᾶμε βαθειά. Πονᾶμε χρόνια τώρα· καὶ πονᾶμε χιλιοπλάσια γιατὶ βλέπουμε τὸν πόνο ἁπλωμένο σ' ὅλο τὸν κόσμο. Λυπήσου μας καὶ σῶσέ μας. Χάρισέ μας τελεία τὴν λύτρωσι, βαθειὰ καὶ ὁλοκληρωτική. Λύτρωσι ποὺ κάθε κακὸ νέο μᾶς μαστίζει. Καὶ δός μας ἀκόμη μιὰ μόνιμη καὶ ἀναφαίρετη εἰρήνη τὴν δική μας εἰρήνη καὶ μιὰ γερὴ κατεύθυνσι στὸ σκοπὸ τῆς ζωῆς μας, τὴν ἀλήθειά Σου, γιὰ νὰ ἔχουμε αἰώνια τὴν λύτρωσί μας. Γιατὶ δὲν μπορεῖ νὰ εἶνε ψέμμα· εἶνε ἀλήθεια, ὅτι «ἐτέχθη ἡμῖν σήμερον Σωτήρ», σωτὴρ αἰώνιος. Καὶ ἡμεῖς πρὸς σὲ ἐρχόμεθα. Πρὸς τὸν Λυτρωτήν.

ΑΘ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΑΙ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ

Τὰ Χριστούγεννα ἄλλοτε καὶ τώρα

Χριστούγεννα...Μιὰ ἀπτὶς ἑορτὲς ἐκεῖνες ποὺ μιλοῦν βαθειὰ στὴνψυχή μας καὶ μᾶς κρατοῦν σὲ Θεία ἔκστασι.

Χριστούγεννα... Ἡ μέρα ποὺ γεννήθηκε ὁ Σωτὴρ τοῦ κόσμου καὶ μαζὺ μὲ τὴν Γέννησί Του ἔλαμψεν ἡ ἀλήθεια, ἡ ἀγάπη καὶ ἡ ἀδελφωσύνη.

Σὲ κάθε μέρος, ὁ κάθε Χριστιανικὸς λαὸς γιορτάζει κατὰ ἕνα διάφορο τρόπο τὴν μεγάλη αὐτὴ γιορτὴ τῆς Χριστιανοσύνης. Στὴν πατρίδα μας τὰ Χριστούγεννα ἑορτάζονται σχεδὸν πανομοιοτύπως. Μία μικρὴ διαφορὰ ποὺ ὑπάρχει, αὐτὴ ἀφορᾶ κάτι μικρολεπτομέρειες, ἀνάλογα μὲ τὰ ἔθιμα καὶ τὶς παραδόσεις τὶς τοπικές.

Πρὶν προχωρήσουμε στὰ ὡραῖα ἑλληνικὰ ἔθιμα, ἂς ἰδοῦμε πρῶτα τὴν ἱστορία τῆς μεγάλης αὐτῆς ἑορτῆς.

Ἡ ἑορτὴ τῶν Χριστουγέννων κατὰ τὰ πρῶτα Χριστιανικὰ χρόνια δὲν ὑπῆρχε καθόλου καὶ τοῦτο διότι ἐθεωρεῖτο ἡ γέννησι ὡς ἀπαρχὴ δοκιμασιῶν καὶ μόνον ὁ θάνατος ἦτο ὁ λυτρωτὴς καὶ διὰ τὸν λόγον αὐτὸν μόνον ἐπανηγυρίζετο ἡ ἑορτὴ τῆς Σταυρώσεως καὶ ὄχι τῆς Γεννήσεως.

Ἡ πρώτη ἑορτὴ τῆς Γεννήσεως καθιερώθη τὸ 150 περίπου μ. Χ. ἐπὶ Πάπα Θελεσφόρου, πλὴν ἡ ἡμέρα τοῦ ἑορτασμοῦ δὲν ἦτο μία καὶ ἡ αὐτὴ σὲ ὅλες τὶς Ἐκκλησίες, δηλαδὴ ἡ 25 Δεκεμβρίου.

Ἡ μία Ἐκκλησία τὴν ἑώρταζε τὸν Μάϊον, ἡ ἄλλη τὸν Ἀπρίλιον καὶ ἄλλη τὸν Ἰανουάριον. Κατὰ τὸν 4ον αἰῶνα ὁ Πάπας Ἰούλιος ὁ Α'. κατόπιν ἐπεμβάσεως τοῦ Ἁγίου Κυρίλλου τῶν Ἱεροσολύμων, συνέστησε ἐπιτροπὴν ἀπὸ βαθυστόχαστους Θεολόγους τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς Δύσης οἱ ὁποῖοι καθώρισαν ὡς ἀκριβεστέραν ἡμερομηνίαν τῆς Γεννήσεως τὴν 25ην Δεκεμβρίου. Πάντως αἱ διαφωνίαι καὶ αἱ ἀντιρρήσεις διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς Γεννήσεως ὑπάρχουν καὶ σήμερα ἀκόμη.

Κατὰ τὸ 540 ἐνεφανίσθη ὁ Μοναχὸς Διονύσιος ὁ Μικρός, ὁ συγγραφεὺς τοῦ βιβλίου «Κύκλοι Πασχαλίου» ὅστις κατόπιν ἐμπεριστατωμένης ἐρεύνης προσδιώρισε ὅτι τὸ ἔτος Γεννήσεως ἦτο τὸ 754 ἀπὸ κτίσεως Ρώμης. Ἡ θεωρεία αὐτὴ ἔγινεν ἀποδεκτὴ καὶ διατηρεῖται ἀκόμη τὸ σύστημα αὐτὸ τῆς χρονολογίας, ἡ ὁποία καλεῖται Διονυσιακή.

◆

Στὸ Βυζάντιον διὰ πρώτην φορὰν ἑωρτάσθησαν τὰ Χριστούγεννα τὸ 376, ὅπως ἀναφέρει στὸ σύγγραμμά του ὁ Χρυσόστομος. Καθ' ὅλον δὲ τὸ διάστημα τῆς ἑλληνικῆς αὐτοκρατορίας ὁ ἑορτασμὸς ἐγένετο μὲ ἐξαιρετικὴν μεγαλοπρέπειαν καὶ ἄφθαστη κατάνυξι. Τὴν ἡμέρα τοῦ πανηγυρισμοῦ οἱ δρόμοι τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἀπὸ τοὺς ὁποίους διήρχετο ὁ Αὐτοκράτωρ ἦσαν στρωμένοι μὲ βαρύτιμα χαλιὰ καὶ πριονίδια ἀπὸ ἀρωματισμένα ξύλα καὶ σὲ κάθε γωνιὰ ἐστήνοντο ἁψῖδες ἀπὸ δάφνη καὶ μύρτα. Ἡ αὐτοκρατορικὴ πομπὴ ἐσταματοῦσεν σὲ κάθε γωνιὰ τῶν κοσμοβριθῶν δρόμων, ὅπου ἐπερίμεναν λαϊκοὶ ἐπιτροπαί, αἱ ὁποῖαι μόλις τὴν ἀντίκρυζαν, ἔψαλλαν διαφόρους ὕμνους ὅπως :

Ἀστὴρ τὸν ἥλιον προμηνύει [ἐν Βηθλεὲμ
Χριστὸν τὸν ἀνατείλαντα ἐκ [Παρθένου

Τὰ πλήθη τοῦ κόσμου ἐκραύγαζαν διαρκῶς :

Σὺν ταῖς αὐγούσταις καὶ τοῖς [πορφυρογεννήτοις.

Καὶ ὅταν ἐτελείωνεν ἡ τελετὴ ὁ Αὐτοκράτωρ ἐμοίραζε στὸ λαὸ μεγάλα χρηματικὰ ποσά. Καὶ ἀκολουθοῦσαν συμπόσια καὶ εὐωχία, στὸ παλάτι καὶ στοὺς δρόμους, δαπάναις τοῦ Αὐτοκράτορος.

Στὴν ἐποχή μας ὁ ἑορτασμὸς μπορεῖ νὰ γίνεται μὲ κάποια ἁπλότητα, κλείνει ὅμως μεγαλείτερη εὐλάβεια καὶ προσήλωσι στὸ Θεῖο Βρέφος ὅτι τὸ θρησκευτικὸ συναίσθημα στὸν τόπο μας εἶνε πειὸ ἀνεπτυγμένο.

Τὰ ἔθιμα καὶ αἱ παραδόσεις στὴν Ἑλλάδα, παίζουν σπουδαιότατον ρόλον καὶ ποικίλλουν τὴν ἑορτὴν τῶν Χριστουγέννων κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὥστε νὰ τὴν κάμνουν μὲ μεγαλείτερη αἴγλη καὶ ἐπιβλητικότητα.

Σὲ μερικὰ χωριὰ τὴν παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων καὶ ὅταν νυχτώσῃ, μουντζουρώνουν οἱ χωρικοὶ ἕνα συγχωριανό τους, τοῦ κρεμοῦνε καὶ κουδουνάκια ἀπὸ τὰ ροῦχα του καὶ ὕστερα τὸν ἀφήνουν νὰ γυρίζῃ στοὺς δρόμους γιὰ νὰ διώξῃ τοὺς καλλικαντζάρους.

Στὴ Δυτικὴ Μακεδονία ὅλη τὴν νύχτα ἀπὸ τὴν παραμονὴ ὡς τὸ πρωῒ ἀνήμερα τὰ Χριστούγεννα, μικροὶ καὶ μεγάλοι κτυποῦν τὶς πόρτες φωνάζοντας «κόλλιαντα μπάμπω κόλλιαντα» καὶ οἱ πόρτες σιγὰ σιγὰ μισοανοίγουν καὶ προσφέρονται τὰ φιλοδωρήματα. Ἀλλοίμονο σ' ἐκεῖνον ποὺ δὲ θὰ δώσῃ «κόλλαντα», θὰ τοῦ ψάλλουν ἐμμέτρως καὶ πεζῶς τὸν ἀναβαλλόμενο...

Στὸ Μωρηὰ ἀδελφώνονται ὅλοι οἱ μαλλωμένοι σὲ κάθε ἔριδα καὶ φαγωμάρα καταπαύει, γίνεται μ' ἄλλα λόγια μιὰ ἐκεχειρία.

Στὴ Μακεδονία καὶ στὴ λοιπὴ Ἑλλάδα σφάζουν κάθε Χριστούγεννα τὸ γουροῦνι τους, ποὺ ἀποτελεῖ τὴν βάσιν τῆς χριστουγεννιάτικης ἑορτῆς. Στὸ Μωρηὰ ὅμως δὲν τὸ σφάζουν τὸ γουροῦνι, ἀλλὰ τὸ τυφεκίζουν γιὰ νὰ μὴ χύσουν αἷμα χρονιάρα ἡμέρα.

Θέλετε τώρα νὰ ἀκούσετε καὶ τὰ κάλλαντα ποὺ ψάλλωνται σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς πολλὲς Μακεδονικὲς περιφέρειες ; Ἰδοὺ.

Χριστὸς γεννᾶται χαρὰ στὸν κόσμο
Χαρὰ στὸν κόσμο, στὰ παλληκάρια
Κι' ἡ Παναγιά μας ἡ Παρθένα
Ἐσκοιλοπόνα καὶ παρεκάλα
Τοὺς Ἀποστόλους, τοὺς Ἀρχαγγέλους
Κι' οἱ Ἀρχαγγέλοι γιὰ μᾶς γυρεύουν
Κι' οἱ Ἀπόστολοι γιὰ μᾶς πάσχουν
Βοηθατέ μας αὐτὴν τὴν ὥρα,
Τούτη τὴν ὥρα τὴ βλογημένη
Κι' ὅσο νὰ πάω, κι' ὅσο ν' ἀρθέσω
Ἡ Παναγιά μας ἐλευθερώθη
Κι' ἐλευθερώθη Χριστὸς γεννήθη
Σὰν ἥλιος λάμπει, σὰν τὸ φεγγάρι.
Κι' ὁ νοικοκύρης νὰ ζῇ καὶ νάναι
Μ' ὅλα τὰ παιδιά του, μ' ὅλη τὴ γενιά του.

Καὶ πόσα ἄλλα ὡραῖα ἔθιμα καὶ παραδόσεις ὑπάρχουν στὴν πατρίδα μας, ποὺ τόμοι ὁλόκληροι χρειάζονται γιὰ νὰ τὰ περιλάβουν ὅλα. Σιγά, σιγὰ ὅμως, τὸ ἕνα, ὕστερα ἀπὸ τὸ ἄλλο ἀργοσβήνουν καὶ χάνονται, λησμονοῦνται καὶ πνίγονται μέσο στὴν ἄβυσσο τῶν χρόνων, ποὺ τὰ πάντα συνεπέρνουν στὸ ἄγριο πέρασμά τους.

Καὶ ἐν τούτοις κάτι ἀπομένουν ἀπὸ αὐτά. Καὶ ξέρετε ποιό; Ὅσα ἀναφέρουνται στὸ φαγοπότι καὶ στὴν καλοπέρασι. Ἀ ! Ὅλα κι' ὅλα. Κάτι τέτοια ὁ ρωμηὸς δὲν τὰ ξεχνάει ποτέ. Ὅσο γι' αὐτὸ νὰ εἶσθε σίγουροι. Σᾶς τὸ δίνω γραφτό!!

ΓΙΑΝΝΗΣ ΖΗΡΑΣ

Η ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΜΑΣ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ο ΑΥΡΙΑΝΟΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΩΝ ΑΓΩΝ "Π.Α.Ο.Κ." - "ΑΡΕΩΣ"

Οἱ φίλαθλοι μας καλοῦνται ὅπως παρακολουθήσουν αὔριον τὸν πλέον ἐνδιαφέροντα ποδοσφαιρικὸν ἀγῶνα ποὺ παρηκολούθησαν ἀπὸ διετίας καὶ πλέον τὸν ἀγῶνα "Αρεως—ΠΑΟΚ" ὅστις πρόκειται νὰ διεξαχθῇ εἰς τὸ στάδιον τοῦ Ἡρακλέους τὴν 3 μ. μ. Δεδομένου ὅτι ὁ ἀγὼν οὗτος ἀναμένεται ἀπὸ καιροῦ μὲ ὅλως ἰδιαιτέραν ἀνυπομονησίαν ἐκ μέρους τοῦ φιλάθλου κόσμου καὶ ἰδίως ἐκ μέρους τῶν πολυαρίθμων ὀπαδῶν τῶν δύο ὁμάδων αἱ ἀντίπαλοι θὰ παρατάξουν τὰς ἰσχυροτέρας των θέσεις μὲ τὴν ἀπόφασιν νὰ διεκδικήσουν πεισματωδῶς τὴν νίκην.

Πάντως ἡ ὑπόσχεσις νὰ χαρίσουν εἰς τοὺς φιλάθλους μας ἕνα πραγματικὸν ἀγῶνα ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς ἀθλητικῆς εὐπρεπείας παραμένει ἀκεραία ἐκ μέρους των.

Ἐπίσης μεθαύριον, δευτέραν ἡμέραν τῶν Χριστουγέννων θὰ λάβῃ χώραν ἄλλος ἐνδιαφέρων ἀγὼν μεταξὺ τῶν ὁμάδων Ἡρακλέους— Μακεδονικοῦ.

Διαιτητὴς τοῦ πρώτου ἀγῶνος διωρίσθη ὁ κ. Τ. Μόκας καὶ τοῦ μεθαυριανοῦ ὁ κ. Χ. Παπαδόπουλος.

ΚΡΑΤΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΠΡΩΤΗ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ Λ. ΚΟΥΚΟΥΛΑ
ΑΥΡΙΟΝ 25 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ
ΚΑΙ ΩΡΑΝ 18ην ΑΚΡΙΒΩΣ
—ΠΡΩΤΗ—
ΦΡ. ΣΙΛΛΕΡ
"ΛΟΥΪΖΑ ΜΙΛΛΕΡ,,
ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ ΛΕΟΝΤΟΣ ΚΟΥΚΟΥΛΑ
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ ΚΩΣΤΗ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗ
ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΙΑ ΕΝΔΥΜΑΤΑ ΓΕΩΡΓΟΥ ΒΑΚΑΛΟ
Παραστάσεις καθημερινῶς καὶ ὥραν 18ην Ἀπογευματιναὶ Σάββατον καὶ Κυριακὴν ὥραν 14.30. ΔΕΥΤΕΡΑ 27 λήγ. Ἔκτακτος ἀπογευματινὴ καὶ ὥραν 14.30
ΑΠΟ ΣΗΜΕΡΟΝ ΠΡΟΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ
ΣΑΒΒΑΤΟΥ, ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΚΑΙ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ

Κατόπιν τῆς δημοσιευθείσης χθὲς ἐκκλήσεως τῆς Α. Π. τοῦ Μητροπολίτου κ. Γενναδίου, ἡ "Ἕνωσις Συντακτῶν θεωρεῖ καθῆκον της νὰ παρακαλέσῃ τοὺς τυχὸν ἔχοντας ὑπ' ὄψιν νὰ συνεισφέρουν ὑπὲρ τοῦ ταμείου περιθάλψεως τῶν ἀνέργων μελῶν αὐτῆς, ὅπως ἀποφύγουν τοῦτο καὶ ἐνισχύσουν μόνον τὰ καθαρῶς φιλανθρωπικὰ ἱδρύματα τῆς πόλεως.

Κατ' ἀκολουθίαν τούτου παρακαλοῦνται καὶ αἱ δύο καπνοβιομηχανίαι αἵτινες διέθεσαν ἀνὰ ἓν ἑκατομμύριον δρχ. ὑπὲρ τῆς Ἑνώσεώς μας ὅπως χρησιμοποιήσουν καὶ τὸ ποσὸν τοῦτο διὰ τὴν γενναιοτέραν ἐνίσχυσιν τῶν φιλανθρωπικῶν ἱδρυμάτων ὑπὲρ ὧν ἡ δημοσιευθεῖσα ἔκκλησις τῆς Α. Παναγ. τοῦ Μητροπολίτου.

(Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Ἑνώσεως)

ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΟΪΑΠΩΝΙΚΟΥ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΥ

ΤΟΚΙΟ, (Δ. Ν. Β.).—Παρουσία ἰθυνουσῶν γερμανικῶν καὶ Ἰαπωνικῶν προσωπικοτήτων ἔλαβον χώραν τὴν Τρίτην εἰς τὴν βιομηχανικὴν πόλιν Ὀσάκαν τὰ ἐγκαίνια τοῦ Ἰαπωνογερμανικοῦ πολιτιστικοῦ Ἰνστιτούτου, ὑποκατάστημα Κὶν Κί. (ἡ λέξις Κὶν - Κὶ εἶνε χαρακτηρισμὸς τῆς Κεντρικῆς Ἰαπωνίας). Εἰς συγχαρητήριον μήνυμα ὁ πρόεδρος τοῦ γραφείου πληροφοριῶν τῆς κυβερνήσεως πρεσβευτὴς Σῆγι ἐτόνισεν ὅτι ἄνευ στενῆς συνεργασίας μεταξὺ Γερμανίας καὶ Ἰαπωνίας δὲν ὑπάρχει ἐλπὶς ὅτι θὰ ἐπικρατήσῃ εἰς τὴν γενεάν μας καὶ εἰς τὸ μέλλον δικαιοσύνη.

ΠΑΛΗΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Ἐπὶ γῆς εἰρήνη καὶ στὰ ἀνδρόγυνα εἰρήνη...

ΗΡΑΚΛΗΣ ΚΑΙ ΜΑΡΓΑΡΟΥΤΣΚΑ

Ἀπ' τὴν ἀρχὴ τῆς Σαρακοστῆς, ὁ Καζέλης, ὁ Ἡρακλῆς Καζέλης ἦταν ξέμπαρκος, ὅπως ἔλεγε, δηλαδὴ τὰ εἶχε χαλάσῃ μὲ τὴν συμβίαν του τὴν Μαργαρὼ τὴν περιώνυμη Μαργαρούτσκα καὶ εἶχε φύγει ἢ διωχθῆ—μᾶλλον τὸ δεύτερο—ἀπὸ τὸ σπίτι.

Καὶ τὴν φορὰ αὐτὴ τὰ πράγματα δὲν ἦταν ὅπως ἄλλοτε. Ἦταν σοβαρά. Γιατὶ δὲν εἶχε κάμει νισάφι πιὰ ὁ προκομμένος. Δὲν ἔλειψε μόνον μιὰ νύκτα ἀπ' τὸ σπίτι, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐπαύριο καὶ τὴν ἄλλη τὴ νύκτα καὶ μόνο τὸ παραάλλο πρωῒ εὕρισκε τὴν πόρτα του ὁ γρουσούζης! Ἡ καντάδα γιὰ τὰ μάτια, τῆς Μαργαρούτσκας ἀφ' ἑνὸς καὶ τὰ δικά του ἀφ' ἑτέρου δὲν ἐστάθη ἱκανὴ τώρα νὰ σηκώσῃ τὴν ἀμπάρα, ὅπως τόσες ἄλλες φορές! Ἡ Μαργαρούτσκα ἀντὶ ν' ἀνοίξῃ τὴν πόρτα ἐσήκωσε τὸ τζάμι τοῦ παραθύρου καὶ ἐφώναξε γεμάτη ὀργὴ καὶ θυμό:

—Νὰ πᾶς ἐκεῖ ποὺ ἦσαν ὡς τώρα ναλέτη. Τὸ σπίτι μου δὲν εἶναι πιὰ γιὰ σένα.

Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι τὸ εἶχε παραξυλώσῃ πιὰ ὁ ἀθεόφοβος. Μία ὁλόκληρη ζωή, μισὸν αἰῶνα σχεδὸν—οἱ δύο μαζὺ Ἡράκλης καὶ Μαργαρούτσκα ἐγέμιζαν ἕνα αἰῶνα καὶ ἕνα τέταρτο—τὴν ἐβασάνιζε. Ἀφ' ὅτου ἔφυγαν ἀπ' τὴν Πόλι—αὐτὸς ἦταν ἐκεῖ μάγειρος σὲ κάποιο τσανὸν πασᾶ καὶ ἐδραπέτευσε κατόπιν κάποιας γυναικοδουλειᾶς στὸ χαρέμι ἀπαγαγὼν καὶ τὴν Μαργαρὼ—ἕνα βράδυ δὲν ἐπῆγε στὸ σπίτι του ἐνωρὶς σὰν νοικοκύρης ἄνθρωπος καὶ αὐτός. Πάντοτε κατέπλεε σχεδὸν τὰ χαράγματα καὶ μεθυσμένος πάντοτε!

— Τί ὥρα εἶναι τὸν ἐρωτοῦσεν ἡ συμβία ποὺ ξυπνοῦσεν ἀπὸ τὸν τρίτον ὕπνον της.

— Μά... ἕνδεκα ἑνδεκάμιση ἀπαντοῦσεν ἐκεῖνος.

— Τί ἕνδεκα, βρὲ γρουσούζη ! Δὲν ἀκοῦς ποὺ λαλοῦν τὰ κοκόρια !

— Μὴ τὰ πιστεύεις τὰ κοκόρια τῆς Σαλονίκης Μαργαρούτσκα μου, εἶναι ἀντροχωρίστρες. Δὲν μοιάζουν μὲ τὰ δικά μας τὰ Πολίτικα !

— Μὰ νά... κτυπάει πέντε τὸ ρολόγι.

— Βρὲ μαννίτσα μου ἐμένα πιστεύεις ἢ τὸ ρολόγι ; Τὸ κάνεις δηλαδὴ καλλίτερο ἀπ' τὸν Ἡρακλάκη σου ;

— Βρὲ ἀθεόφοβε ! Νά... ὁ γαλατᾶς κτυπάει τὴν πόρτα μας...

— Ἔ λοιπὸν δὲν τὸ χαίρεσαι ποὺ ἦλθα νωρίτερα ἀπ' τὸ γαλατᾶ ! Αἴντε ζευζέκα μὴ μὲ σκοτίζεις γιατὶ νυστάζω...

Ἔτσι πολλὲς φορὲς τὰ ἐχαλοῦσε τὸ ἀνδρόγυνο καὶ ὁ Καζέλης ἔφευγε γιὰ νὰ μὴ ξαναγυρίσῃ, ὅπως ἀπειλοῦσε, ἀλλὰ σὲ μιὰ δύο ἡμέρες τὰ πράγματα ἐγίνοντο μέλι—γάλα. Διότι ὁ Καζέλης κατέφθανε τὰ χαράγματα κάτω ἀπ' τὰ παράθυρα τοῦ σπιτιοῦ του κρατῶν κιθάραν καὶ ψάλλων:

Τὰ μάτια σου εἶνε γαλανὰ
καὶ τὰ δικά μου μαῦρα
τὸ πῶς ἀγαπηθήκαμε
ὁ κόσμος τὸ ἔχει θαῦμα !

Ἡ Μαργαρούτσκα, ποὺ εἶχε μάτια γαλανὰ ἢ μᾶλλον χρώματος πουρλίδας, εἰς τὸ ἄκουσμα τοῦ τραγουδιοῦ ἐξεθύμωνεν ὡς διὰ μαγείας καὶ ἔτρεχε ν' ἀνοίξῃ τὴν πόρταν καὶ νὰ δεχθῇ τὸν γουρσούζην.

Ἀλλὰ τὴν φορὰν αὐτὴν τόσον ἡ Μαργαρούτσκα ὅσον καὶ ὁ Ἡράκλης ἐβαστοῦσαν πεῖσμα.

Αὐτὸς ἀνακαλύψας στέγην εἰς τὸ πατάρι ἑνὸς συμπολίτου του ταβερνάρη ἔλαβε δύο ἀποφάσεις: Πρῶτον νὰ χωρίσῃ ὁριστικῶς ἀπὸ τὴν Μαργαρούτσκαν... δὲν ὑποφέρονταν π.ἀ—αὐτὸ τοὐλάχιστον ἐβεβαίωνεν ἐνόρκως—καὶ δεύτερον νά... ἐργασθῇ! Διότι ἕως τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἦταν ἄνεργος ἢ σχεδὸν ἄνεργος. Ἀντ' αὐτοῦ εἰργάζετο ἡ Μαργαρούτσκα ἡ ὁποία ἦταν ράπτρια ὀνομαστὴ μεταξὺ τοῦ «καλοῦ κόσμου» δηλαδὴ τοῦ ἡμικόσμου.

Ὁ Καζέλης εἶχεν ἀνοίξει κατὰ περιόδους δαπάναις τῆς συμβίας του καὶ πολλῶν φίλων διάφορα ἑστιατόρια καὶ ταβέρνες, ἀλλὰ τὲς ἔτρωγαν τὰ βερεσέδια ἢ μᾶλλον τὲς ἔτρωγε καὶ τὲς ἔπινεν αὐτὸς καὶ ἡ παρέα του! Τὸν ἄλλο καιρὸ ἐπεδίδετο εἰς μικρομεσιτεῖες καὶ διάφορες δουλειὲς τοῦ ποδαριοῦ ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τό... τραγοῦδι. Πότης γενναῖος καὶ τραγουδιστὴς καλὸς ἦτο περιζήτητος καὶ ἀσύδοτος εἰς τὲς παρέες τῶν γλεντζέδων.

Ἔτσι διαρκῶς γλεντοῦσε καὶ τραγουδοῦσε:

Μαργαρούτσκα παινεμένη
Μαργαρούτσκα ξάκουστη
Ὁ Καζέλης σου μεθάει
Καὶ σ' ἀφήνει μοναχή!

◆

Τὲς παραμονὲς τῶν Χριστουγέννων τὸ πεῖσμα τοῦ χωρισμένου ἀνδρογύνου ἄρχισε νὰ ξεθυμαίνῃ ἑκατέρωθεν. Ἡ Μαργαρούτσκα ποθοῦσε πιὰ τὸν Ἡρακλάκη της μὲ ὅλα τὰ κουσούρια του καὶ αὐτὸς ἐκείνην μ' ὅλην τὴν γκρίνια της. Ἀλλὰ κανένας δὲν ἐννοοῦσε νὰ πέσῃ μικρότερος καὶ νὰ δώσῃ πρῶτος τὸ χέρι. Τότε ἐπενέβησαν οἱ καλοὶ φίλοι, ἡμέρες ποὺ ἤρχονταν, βλέπετε. Ἐκεῖνος δὲν εἶχε καμμιὰ ἀντίρρησι, ἀφοῦ μάλιστα τὸ παια[illegible] τοῦ φίλου του ἦταν παγανιέρα. Ἐκείνη εἶχε τοὺς ὅρους της δύο ὅρους: Πρῶτον ν' ἀλλάξῃ ὁ προκομμένος ζωή, νὰ δουλεύῃ καὶ νὰ μαζεύεται ἐνωρὶς στὸ σπίτι ὅπως ὅλοι οἱ νοικοκυραῖοι. Δεύτερον νὰ κάμῃ ὅλα τὰ ψώνια γιὰ τὲς γιορτὲς ἤγουν διάνο θηλυκό, μεζελίκια διάφορα, φρούτα, ρακὶ καὶ κρασί.

Δέον νὰ σημειωθῇ εὐθὺς ἀμέσως, διὰ νὰ μὴ μᾶς διαφύγῃ, ὅτι καὶ ἡ Μαργαρούτσκα τὸ ἔτσουζε ὅσον καὶ ὁ συμβίος της, σχεδὸν ἕνα καὶ ἕνα τὰ ἐπήγαιναν...

Οἱ ὅροι ἐγένοντο δεκτοὶ καὶ ὁ Καζέλης χωρὶς εἰς μίαν καλὴν μπόζαν ποὺ ἐπέτυχε στὸ μπαρμποῦτι—γιατὶ ἤξερε καὶ ἀπὸ τέτοια—μὲ τὸν διάσημον μπαρμπουτζὴν Μπάρμπαν τὰ ἐψώνισεν ὅλα πλουσιοπάροχα τὴν παραμονὴν τοῦ Χριστοῦ. Ἐπῆρε, λοιπόν, ἕνα ἀμάξι, τὰ ἐφόρτωσεν ὅλα ἐπέβη καὶ ὁ ἴδιος καὶ ἐτράβηξεν ἐνωρὶς γιὰ τὸ σπίτι.

Ἀλλ' ἐκεῖ στὴ γειτονιὰ ἦταν ἡ ταβέρνα τοῦ Δημητροῦ τοῦ χοντροῦ. Καὶ ἐκεῖ στὴν ταβέρνα ἦταν ἡ παρέα τῆς γειτονιᾶς. Μποροῦσεν ὁ Καζέλης νὰ περάσῃ χωρὶς νὰ σταθῇ νὰ πιῇ ἕνα καὶ ν' ἀνταλλάξῃ τὰς εὐχὰς γιὰ τὶς γιορτὲς μὲ τοὺς ὀρκαντάσηδες;

Κατέβηκε λοιπὸν ἀπὸ τὸ ἀμάξι, διέταξε τὸν ἀμαξᾶ νὰ περιμένῃ καὶ μπῆκε μέσα.

Στὸ συνηθισμένο τραπεζάκι, στὴ γωνιά, ἦταν μαζεμμένοι ὅλοι. Ὁ Γιάννης ὁ τσαγγάρης, ὁ Μῆτσος ὁ ράφτης, ὁ Θανάσης ὁ ψάλτης τῆς ἐνορίας, ὁ Γιῶργος ὁ τραπεζικὸς καὶ ὁ Μπασρῆ ἐφένδης ὁ πολιτσάνος τοῦ καρακολιοῦ τῆς συνοικίας. Μόνον τοῦ Καζέλη ἡ θέσις ἦταν ἄδεια καὶ νὰ ποὺ ἐπληρώθη καὶ αὐτή.

Ἡ παρέα ὑπεδέχθη τὸν καθυστερημένον μὲ ἐκδηλώσεις χαρᾶς καὶ ἐνθουσιασμοῦ. Ἦταν ὅ,τι ἔλειπε. Τὸ τραγοῦδι καὶ τὰ γκεβεζελίκια. Ἡ ρακοκατάνυξις εἶχεν ἀρχίσῃ ἀπὸ πολλοῦ. Τὸ ἐκαλοῦσεν ὄχι μόνον ἡ ἡμέρα ποὺ ἀνέτελλεν, ἀλλὰ καὶ ὁ καιρός. Ὁ οὐρανὸς ἀπὸ τὸ πρωῒ ἦταν γκρίζος. Τὸ κρύο ὁλοτὲν ἐγίνετο πιὸ τσουχτερό. Καὶ πρὸς τὸ βραδάκι εἶχεν ἀρχίσει νὰ πέφτῃ ἀραιὸ καὶ σπειρωτὸ χιόνι.

Ὁ Καζέλης ἐξεκρέμασε τὴν κιθάρα καὶ ἐκτύπησε μερικὰ κομπανιαμέντα. Ἔπειτα ἤρχισε τὸ τραγοῦδι ἀρδευόμενο ἀπὸ ἄφθονο ρακὶ καὶ ποικιλλόμενο ἀπὸ καλοὺς μεζέδες.

Κάποια ὥρα ὁ ἀμαξᾶς ποὺ εἶχε τουρτουριάσῃ ἔξω περιμένοντας ἐμβῆκε καὶ εἶπε στὸν Καζέλη.

— Ἀφ ἰντέρσιν τσελεμπῆ, θὰ μείνουμε ἀκόμη ἐδῶ ; Παγώσαμε καὶ ἐγὼ καὶ τὰ ἄλογά μου.

Ἀντὶ ἀπαντήσεως ὁ Καζέλης διέταξε τὸν ταβερνάρη νὰ τὸν κεράσῃ γιὰ νὰ ζεσταθῇ.

Ὁ ἀμαξᾶς δὲν εἶχεν ἀντίρρησιν καὶ ὅσο νὰ τὸν σερβίρῃ ὁ ταβερνάρης ἐβγῆκε μιὰ στιγμὴ γιὰ νὰ σκεπάσῃ καλλίτερα τὰ ἄλογά του.

Τὸ γλέντι ἄναψεν ἐν τῷ μεταξύ. Ὁ Καζέλης μὲ τὴν χαρὰ ποὺ θὰ συμφιλιώνονταν μὲ τὴν Μαργαρούτσκα καὶ μὲ τὴν ἱκανοποίησι ὅτι τὰ εἶχε ψωνίσῃ ὅλα πλουσιοπάροχα, τραγούδισε ὅσο ποτὲ ἄλλοτε καλλίτερα. Ἔπαιξε μάλιστα καὶ τὴν «Ἰσπανικὴ Ὑποχώρησι» ποὺ ἦταν τὸ φόρτε καὶ ἡ ὑπερηφάνειά του !

Αἱ ὧρες περνοῦσαν γρήγορα ὅπως περνοῦν στὰ γλέντια. Τὰ μεσάνυκτα ἔφθασαν καὶ ἐπέρασαν. Κατὰ τὴν εἰδυλλιακὴν ἐκείνην ἐποχὴν δὲν ὑπῆρχαν ἀστυνομικαὶ διατάξεις περὶ ὡρῶν ἐργασίας «εἰνίων καταστημάτων». Τὰ μαγαζιὰ ἤνοιγαν καὶ ἔκλειαν ὅταν ἤθελαν. Ὑπῆρχον δὲ καταστήματα—οἱ τουρκοκαφενέδες λ.χ. καὶ τὰ ἀρναούτικα γαλακτοπωλεῖα τοῦ Κολόμβου καὶ τοῦ Βαρδαρίου—ποὺ ἦταν νυχθημερὸν ἀνοιχτὰ καὶ δὲν ἔκλειαν παρὰ ὅταν πέθαινε ὁ καταστηματάρχης των!

◆

Κάποια ὥρα, τέλος πάντων, ἀπεφασίσθη ἡ διάλυσις τῆς παρέας. Καὶ ἀφοῦ, κατὰ τὸ ἔθιμον ἐκέρασεν ὁ μπάγκος, ἐβγῆκαν ἔξω. Ἐχιόνιζε πιὰ γιὰ καλό. Μετὰ τὰ καληνυχτίσματα καὶ τὰ «χρόνια πολλὰ» ὁ Καζέλης, καθὼς ἀνέβηκε στὸ ἀμάξι ἄφησε μιὰ φωνὴ ἀπελπισίας.

—Τὰ ψώνια μου ! Ποῦ εἶναι τὰ ψώνια !

Πράγματι τὰ ψώνια δὲν ἦταν στὸ ἀμάξι. Οὔτε ὁ διάνος ὁ παχὺς ὁ χρυσωμένος μὲ βερνίκι, οὔτε τὰ δέματα μὲ τοὺς μεζέδες, οὔτε ἡ σακοῦλες μὲ τὰ φροῦτα, οὔτε τὸ γαλόνι μὲ τὸ ρακί, οὔτε ἡ ντομετζάνα μὲ τὸ κρασί. Ὅλα εἶχαν ἀναληφθῆ.

Εἰς τὴν ἀπελπιστικὴν κραυγὴν τοῦ Καζέλη ἔτρεξε γύρω του ὅλη ἡ διαλυθεῖσα παρέα. Ὁ πολιτσάνος δὲν ἐδυσκολεύθηκε νὰ διαπιστώσῃ ὅτι τὰ πράγματα εἶχαν... κλαπῆ, ἐνῶ ὁ ἀμαξᾶς ἔπινε μέσα καὶ ὅτι

(Συνέχεια εἰς τὴν Β' Σελίδα)

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΟΝΟΥ

Κρυστάλω

ΕΙΔΥΛΛΙΑΚΟΝ ΚΑΙ ΔΡΑΜΑΤΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

106ον

— Ναΐσκε... εἶδα ἔξω στὸ σύρμάνι σ' ἕνα μουλάρι ἐπάνω ἕνα κουκουλωμένο καὶ μαζὺ ἦταν ἕνας κουτσός..

— Ἕνας κουτσός ! Κατὰ ποῦ τραβοῦσαν βρέ ;

— Νὰ κατὰ πέρα, κατὰ τὴ Φτελιὰ καὶ τὸ Λιάκοβο...

Τίποτε περισσότερο δὲν εἶχε νὰ προσθέσῃ ὁ γελαδάρης καὶ ὁ Πλατανιᾶς, μὴ ἔχων καμμίαν ἀμφιβολίαν ὅτι ἐπρόκειτο γιὰ τὸν Καραφωτιᾶ καὶ ὅτι αὐτὸς ἐπήγαινε ἢ γιὰ τὴ Φτελιὰ ἢ γιὰ τὸ Λιάκοβο ἄρχισε νὰ σκέπτεται ποιὸς κουτσὸς ὑπῆρχε στὰ χωριὰ αὐτά. Ἂν εὕρισκεν αὐτὸν θὰ εὕρισκε καὶ τὸν Καραφωτιᾶν.

Οἱ φίλοι του οἱ Ζουζουκιῶτες τοῦ εἶπαν ὅτι στὴ Φτελιὰ δὲν ἤξεραν κανένα κουτσὸ στὸ Λιάκοβο ὅμως κουτσὸς ἦταν ὁ Βουνιᾶς, ὁ παληοβουνιᾶς, κατσικοκλέφτης καὶ προξενητής.

— Μὴ στεκόμαστε τὸ λοιπὸν διόλου, εἶπεν ὁ Πλατανιᾶς στὰ παλληκάρια του. Πᾶμε γιὰ τὸ Λιάκοβο.

Καὶ ἐξεκίνησαν ἀμέσως. Περνῶντας ἀπ' τὴ Φτελιὰ ἔκαμαν καὶ ἐκεῖ γιὰ καλὸ καὶ γιὰ κακὸ μιὰ ἔρευνα. Ἀλλὰ δὲν ἔμαθαν τίποτε περισσότερο. Καὶ ἐτράβηξαν γιὰ τὸ Λιάκοβο. Εἶχε νυκτώσει πιὰ ὅταν ἐπλησίασαν στὸ χωριό. Ἐκούρνιασαν ἐκεῖ σὲ μιὰ μικρὴ σπηλιὰ καὶ ὁ Πλατανιᾶς ἔστειλε ἕνα ἀπὸ τὰ παλληκάρια του νὰ πηγαίνῃ στὸ χωριὸ καὶ νὰ ἰδῇ στὸ καφενεῖο ἢ σ' ἄλλα μαγαζιὰ ἂν ἦταν κανένας κουτσός. Καὶ ἂν ἦταν νὰ τὸν παρακολουθήσῃ νὰ ἰδῇ τὸ σπίτι του καὶ νὰ τρέξῃ νὰ τοὺς εἰπῇ.

Πράγματι τὸ νεώτερο ἀπ' τὰ παλληκάρια ἀφοῦ ἄφησε τὸ ὅπλο του κατέβηκε στὸ χωριὸ καὶ ἐπῆγε στὸ μεσοχώρι ἔξω ἀπ' τὸν καφενέ. Ἀπ' τὰ τζάμια τοῦ παραθύρου ἔβλεπε μέσα. Ἦταν ἀρκετοὶ χωριάτες ἐκεῖ ἀλλ' οἱ περισσότεροι ἔπιναν καθισμένοι καὶ δὲν ἠμποροῦσε νὰ ξεχωρίσῃ κανένα κουτσόν.

Ἐπειδὴ ἄλλο κανένα μαγαζὶ δὲν ἦταν ἀνοικτὸ τὴν ὥρα ἐκείνη τὸ παλληκάρι ἔμεινε ἔξω ἀπ' τὸν καφενὲ καὶ ἐπερίμενε. Κάποια ὥρα θὰ ἐσηκώνονταν οἱ χωριάτες νὰ φύγουν καὶ θὰ ἔβλεπεν ἂν ἦταν μεταξὺ των κανένας κουτσός.

Ἐπερίμενε ἔτσι ἕως μιὰ ὥρα καὶ περισσότερο. Ἐπὶ τέλους ὁ καφενὲς θὰ ἔκλειε καὶ οἱ θαμῶνες ἐσηκώθηκαν. Τότε εἶδε τὸν Βουνιᾶν.

—Νὰ ὁ κουτσός ἐσκέφθηκε. Αὐτὸς θὰ εἶναι.

Καὶ ὅταν ὁ Βουνιᾶς, μεθυσμένος ὅπως ἦταν ἐβγῆκε τὸ παλληκάρι τὸν παρακολούθησε. Ὁ κουτσός, κουτσαίνων περισσότερο ἀκόμη ἕνεκα τοῦ μεθυσιοῦ του καὶ τραγουδῶντας ἐπήγαινε σιγὰ σιγὰ στὸ σπίτι του. Τὸ παλληκάρι τὸν παρακολουθοῦσε μέσα στὸ σκοτάδι μὲ τρόπο ποὺ δὲν ἔγινε διόλου ἀντιληπτός. Ἄλλωστε ὁ Βουνιᾶς ἀπὸ τὸ μεθύσι δὲν ἔβλεπε οὔτε τὴν μύτην του.

Ὅταν ὁ Βουνιᾶς ἐμπῆκε στὸ σπίτι του τὸ παλληκάρι ἐστάθηκε ὀλίγο γιὰ νὰ σημειώσῃ καλὰ στὸ νοῦ του τὸ σπίτι καὶ τὸν δρόμο καὶ ἔπειτα ἐξεκίνησε γιὰ τὸ λημέρι.

Ἀλλὰ καθὼς ἐβάδιζε σιγὰ σιγὰ γιὰ νὰ μαρκάρῃ τοὺς δρόμους ἄκουσεν ἀπὸ πίσω του βήματα καὶ τραγούδια. Ἀνεγνώρισε τὴν φωνὴ καὶ τὸν μεθυσμένο τόνο τοῦ Βουνιοῦ ποὺ τὸν ἄκουσε καὶ πρὶν ἀπ' ὀλίγο νὰ τραγουδᾷ.

— Αὐτὸς ὁ ἴδιος εἶναι ἐσκέφθη. Γιὰ νὰ ἰδοῦμε ποῦ πηγαίνει ;

Καὶ τὸ παλληκάρι τρύπωσε σὲ μιὰ γωνιὰ τοῦ δρόμου καὶ ἐπερίμενε. Δὲν ἄργησε νὰ περάσῃ ὁ Βουνιᾶς μὲ τὸ φορτίο του.

— Τί κουβουλάει ; Τσουβάλι εἶναι ἢ ἄνθρωπος ; Διηρωτήθη τὸ παλληκάρι καὶ προσπάθησε νὰ διακρίνῃ. Μολονότι δὲ τὰ μάτια του ἦταν ἐξησκημένα νὰ βλέπουν στὸ σκοτάδι ἐν τούτοις δὲν κατώρθωσε νὰ διακρίνῃ τί ἦταν.

— Θὰ ἰδοῦμε παρα πέρα, ἐσκέφθη καὶ ἀκολούθησε τὸν Βουνιᾶν ποὺ ἐβάδιζε τρικλίζοντας καὶ ἀπὸ τὸ μεθύσι καὶ ἀπὸ τὸ βάρος καὶ τραβουδῶντας. Οὔτε ἐσκέφθη κἂν ὅτι μποροῦσαν νὰ τὸν παρακολουθοῦν. Τόσο ἦταν τὸ μεθύσι του.

Ἔτσι ἐβγῆκεν ἀπὸ τὸ χωριὸ ὁ Βουνιᾶς καὶ ὅταν ἐπροχώρησεν ὀλίγον ἔρριψε τὸ μακάβριο φορτίον του καταγῆς. Τὸ πτῶμα ἀφῆκεν ἕνα γδοῦπον τὸν ὁποῖον ἄκουσε τὸ παλληκάρι καὶ εἶπε.

— Ἂν δὲν εἶναι γουροῦνι σφαγμένο σίγουρα εἶναι ἄνθρωπος πεθαμένος.

Ἀφοῦ ὁ Βουνιᾶς ἀπηλλάγη τοῦ φορτίου του ἔβγαλεν ἀπὸ τὰ βάθη τοῦ στήθους του ἕνα κοῦφ καὶ ἐγύρισε πρὸς τὸ χωριὸ τραγουδῶντας πάντοτε...

Τὸ παλληκάρι περίμενε ν' ἀπομακρυνθῇ ὁ Βουνιᾶς καὶ ἔπειτα ἐπροχώρησε πρὸς τὸ μέρος ὅπου εἶχεν ἀφεθῆ τὸ φορτίον.

(Ἀκολουθεῖ)

Τελευταῖαι Εἰδήσεις καὶ Τηλεγραφήματα

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΕΚΚΛΗΣΙΣ ΤΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ κ. ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ

Αἱ ἑορταὶ τῶν Χριστουγέννων καὶ τῆς πρώτης τοῦ ἔτους πλησιάζουν καὶ πάντες γνωρίζομεν ὅτι πλῆθος ἀπόρων οἰκογενειῶν ὀρφανῶν παίδων καὶ ἀπόρων ἀσθενῶν ἀναμένουσι βοήθειαν καὶ συναντίληψιν ἐκ μέρους τῆς κοινωνίας τῆς πόλεώς μας. Τὰ ἐν τῇ πόλει μας λειτουργοῦντα διάφορα φιλανθρωπικὰ Ἱδρύματα καὶ Ὀργανισμοὶ προσπαθοῦσι κατὰ τὸ δυνατὸν νὰ μετριάσωσι τὸν πόνον καὶ τὴν δυστυχίαν τῶν δεινοπαθούντων ἀδελφῶν μας. Πλὴν ὅμως τὰ διατιθέμενα ὑπ' αὐτῶν μέσα εἶναι ὅλως ἀνεπαρκῆ διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ προορισμοῦ των καὶ εἶναι ἀνάγκη ὅπως ἡ κοινωνία μας ἔλθη ἀρωγὸς εἰς τὴν προσπάθειαν ταύτην.

Δι' ὃ ἐλήφθη ἀπόφασις περὶ διενεργείας μεγάλου κοινοῦ ἐράνου ἐπ' εὐκαιρία τῶν ἑορτῶν τῶν Χριστουγέννων ὑπὲρ τῶν Φιλανθρωπικῶν Ἱδρυμάτων Ε. Ο. Χ. Α., Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, Ἀσύλου τοῦ Παιδιοῦ, Μερίμνης, Μελίσσης καὶ Ταμείου Πτωχῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως. Θὰ εἶναι ὁ μόνος ὑπὲρ Φιλανθρωπικῶν Ἱδρυμάτων ἔρανος, ὅστις θέλει διενεργηθῆ ἐπ' εὐκαιρία τῶν ἑορτῶν. Δι' ὃ καὶ προτρεπόμεθα πατρικῶς, ὅπως πάντες οἱ εὐποροῦντες ἐκ τοῦ περισσεύματός των καὶ οἱ λοιποὶ ἐκ τοῦ ὑστερήματός των ἔλθωσιν ἀρωγοὶ εἰς τὰ ὡς ἄνω Ἱδρύματα πρὸς εὐόδωσιν τῆς Χριστιανικῆς καὶ ἐθνικῆς ἀποστολῆς των.

Ἡ πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπη καὶ ἀλληλεγγύη, ὑποχρέωσις, οὐ μόνον χριστιανική, ἀλλὰ καὶ ἐθνικὴ κατὰ τὴν σημερινὴν κρίσιμον περίοδον, ἣν διέρχεται ἡ ἔνδοξος καὶ ἱστορικὴ φυλή μας, μᾶς ἐπιβάλλει νὰ ἐνισχύσωμεν τὰ ὡς ἄνω Ἱδρύματα εἰς τὸ ὑψηλὸν αὐτῶν ἔργον. Εἰς τὴν εὐγενῆ καὶ Χριστιανικὴν ταύτην προσπάθειαν ἂς μὴ ὑστερήση κανείς. Πᾶσα προσφορὰ χρήματος ἢ εἰδῶν θὰ γίνη εὐγνωμόνως ἀποδεκτή. Τὰ προσφερόμενα εἴδη καὶ χρήματα θὰ εἰσπράττωνται ὑπὸ μεγάλης Ἐπιτροπῆς ἀπαρτισθείσης ἀπὸ ἐκπροσώπους τῶν ἄνω Ἱδρυμάτων, καθ' ὃν τρόπον ἤθελεν ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη ὁρίσει.

Καὶ ταῦτα μὲν οὕτως· εἴητε δ' ἐν Κυρίω ὑγιαίνοντες.

† Ὁ Θεσσαλονίκης ΓΕΝΝΑΔΙΟΣ

ΜΕΓΙΣΤΗ ΕΛΛΕΙΨΙΣ ΤΡΟΦΙΜΩΝ ΠΑΡΑΤΗΡΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΟΚΛΗΡΟΝ ΤΗΝ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΗΝ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑΝ

ΑΙ ΨΕΥΔΕΙΣ ΥΠΟΣΧΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ

ΓΕΝΕΥΗ, (Δ. Ν. Β.).—Ὅπου ἐπικρατεῖ ἡ Ἀγγλία ἐκεῖ κυριαρχεῖ ἡ πεῖνα. Τὸ γεγονὸς τοῦτο ἐπιβεβαιοῦται τὰς ἡμέρας αὐτὰς διὰ νέων ἀποδείξεων καὶ πληροφοριῶν περὶ ἐλλείψεως τροφίμων καὶ αὐξήσεως τῶν τιμῶν προπάντων εἰς τὰς Ἰνδίας ὅπου ὑπάρχει πραγματικῶς πόλεμος πείνης. Τὸ Ρώϋτερ πληροφορεῖται ἐξ Οὐέλιγκτων ὅτι οἱ γεωργικοὶ κύκλοι τῆς Νέας Ζηλανδίας φοβοῦνται πτῶσιν παραγωγῆς τῶν προϊόντων γάλακτος.

Ἡ Αἰγυπτιακὴ κυβέρνησις, ὡς λέγεται ἐξ Ἀντάκια, ἀναμένει τὴν ἑορτὴν τοῦ Μπαϊραμιοῦ διὰ νὰ πιστοποιήση τὴν ἀπὸ μακροῦ σχεδιαζομένην ὕψωσιν τῶν τιμῶν διὰ τὴν ζάχαριν καὶ τὸ ἔλαιον τῶν δύο σπουδαιοτάτων αὐτῶν διὰ τοὺς Αἰγυπτίους τροφίμων. Ἡ αὔξησις αὕτη τῶν εἰδῶν θὰ συμπαρασύρη καὶ ὅλας τὰς λοιπὰς τιμὰς τροφίμων. Ἂν καὶ ἡ πρᾶξις δεικνύει ὅτι ἡ Ἀγγλία δὲν εἶναι διόλου εἰς θέσιν νὰ ἱκανοποιήση καὶ τὰς ἐλαχίστας ἀπαιτήσεις ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν της χωρῶν, ἡ δημοκοπία τοῦ Λονδίνου ὁμιλεῖ περὶ τεραστίων μελλοντικῶν σχεδίων τὰ ὁποῖα καταστρώνει ἡ Ἀγγλία. Βαθμιαίως ὅμως θὰ ἀποκαλυφθῆ ἡ μεγάλη ἀντίθεσις μεταξὺ λόγων καὶ ἔργων.

Σύντομοι Εἰδήσεις

ΕΛΣΙΝΚΙ (Δ.Ν.Β.) — Ὑπὸ τὸν τίτλον «ἡ Γερμανία χορηγεῖ ὄργανα» ἡ «Ἀγιὰν Σοοῦντα» εἰς κύριον ἄρθρον της ὑπενθυμίζουσα τὴν παράτασιν τοῦ Γερμανοφιλανδικοῦ ἐμπορικοῦ συμφώνου διὰ τὸ 1944, ἐκφράζει τὰς εὐχαριστίας τοῦ Φιλλανδικοῦ λαοῦ πρὸς τὴν Γερμανίαν. Ἡ νέα αὐτὴ ἀπόδειξις τῆς Γερμανίας διὰ μίαν εἰλικρινῆ φιλίαν, ὡς τονίζει ἡ ἐφημερίς, δὲν θὰ λησμονηθῆ ἀπὸ τὸν Φιλλανδικὸν λαὸν καὶ τὸν ὑποχρεώνει ὅπως λάβη ἀνάλογα μέτρα ἐφ' ὅσον τοῦτο εἶναι δυνατόν.

ΤΟΚΙΟ (Δ.Ν.Β.) — Τὸ αὐτοκρατορικὸν Γενικὸν στρατηγεῖον ἐγνωστοποίησεν τὴν Πέμπτην ὅτι σχηματισμοὶ τῆς ἰαπωνικῆς ἀεροπορίας διενήργησαν τὴν 22 Δεκεμβρίου ἐπιτυχεῖς αἰφνιδιαστικὰς ἐπιθέσεις ἐναντίον τῆς ἐχθρικῆς ἀεροπορικῆς βάσεως Κουμίνγκ. 40 ἀεροπλάνα τοῦ ἐχθροῦ κατερρίφθησαν ἢ ἐβλάβησαν.

ΣΟΦΙΑ, (ΕΚΖ).—Ἡ συνεδρίασις τῆς Σοβράνιε ἐγκαινιάσθη ἀπὸ τὸν πρόεδρον τῆς Σοβράνιε Δρ Κάλφωφ παρουσία ὅλων τῶν ὑπουργῶν. Εἰς τὴν ἡμερησίαν διαταγὴν ἀναγράφεται ἡ ἔγκρισις τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1944. Ὁ πρωθυπουργὸς καὶ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν Μποσίλωφ ἔλαβε τὸν λόγον ὁμιλήσας διὰ τὴν οἰκονομικὴν καὶ βιομηχανικὴν κατάστασιν τῆς χώρας.

ΑΜΣΤΕΡΝΤΑΜ, (Δ Ν Β).— Κατὰ πληροφορίας τῆς Βρεττανικῆς ὑπηρεσίας εἰδήσεων τὸ σύμφωνον μεταξὺ τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως καὶ τοῦ Μπένες ἐνεκρίθη εἰς τὸ Κρεμλῖνον.

ΣΟΦΙΑ, (ΔΝΒ).—Ὡς ἀναφέρει ὁ ραδιοφωνικὸς σταθμὸς Ἀγκύρας, ὁ Χὰλ εἰς μίαν ἐπερώτησιν συνεπεία τῶν θανατικῶν καταδικῶν εἰς τὸ Χάρκοβον ἐδήλωσεν ὅτι αἱ Ἡν. Πολιτεῖαι καὶ ἡ Ἀγγλία ἐνεργοῦν ἀπὸ κοινοῦ μὲ τὰ Σοβιὲτ εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο.

ΛΟΥΤΡΑ ΥΓΕΙΑΣ ΔΗΜΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 38987

Ἤρχισαν λειτουργοῦντα κανονικῶς Δημοτικὰ θερμὰ λουτρὰ ὑγείας ἐν τῷ ὑπὸ τοῦ Δήμου ἀνακαινισθέντι εἰδικῷ διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον κτιρίῳ τῆς ὁδοῦ Ἀποστόλου Παύλου ἀριθ. 62.

Τὰ λουτρὰ ταῦτα εἶναι προσιτὰ κατὰ τὰς τιμὰς εἰς τὸ κοινὸν τῆς πόλεώς μας καὶ θὰ εἶναι ἀνοικτὰ καθ' ἑκάστην ἀπὸ τῆς 8ης πρωϊνῆς μέχρι τῆς 4ης ἀπογευματινῆς.

Ἐκ τοῦ Δήμου Θεσ)νίκης
Γ. ΣΕΡΕΜΕΤΗΣ

Κοινωνικὰ

Ἡ Οἰκογένεια κ. Χρίστου Π. Λεφάκη Ζωγράφου δὲν θὰ δεχθῆ ἐπισκέψεις ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ της ἑορτῇ.

Εἰς τὸν ἀγαπητό μου φίλο κ. Χρίστο Παπαστεφάνου ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ του ἑορτῇ εὔχομαι χρόνια πολλὰ καὶ εὐτυχῆ. Σ.

Ὁ κ. Ἐμμανουὴλ Διβόλης δὲν ἑορτάζει οὔτε δέχεται ἐπισκέψεις ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ του ἑορτῇ.

— Ὁ Γεν. Γραμματεὺς τῆς Γ.Δ.Μ. κ. Χρῆστος Τέντζος δὲν ἑορτάζει καὶ δὲν δέχεται λόγω πένθους.

— Ὁ κ. Χρῆστος Τσιγκρίδης δὲν ἑορτάζει καὶ δὲν δέχεται ἐπισκέψεις.

— Ὁ κ. Ἐμμανουὴλ Βαλαγιάννης δὲν ἑορτάζει καὶ δὲν δέχεται ἐπισκέψεις.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Ὁ κ. ΚΛΕΑΝΘΗΣ ΒΙΚΕΛΙΔΗΣ
καὶ ἡ Δνὶς
ΣΑΠΦΩ ΠΗΛΕΙΔΟΥ
ἠρραβωνίσθησαν
23 Δεκεμβρίου 1943

ΕΥΧΕΤΗΡΙΟΝ Α. Σ. «ΑΡΗΣ»

Ὁ Α. Σ. «Ἄρης» Θεσσαλονίκης εὔχεται εἰς τὸν ἀγαπητὸν ἀρχηγὸν τῆς Α' ποδοσφαιρικῆς ὁμάδος του κ. Κλεάνθην Βικελίδην καὶ εἰς τὴν χαριτωμένην Δδα Σαπφὼ Πηλείδου ἐπ' εὐκαιρία τῶν ἀρραβώνων των, εὐτυχίαν καὶ χαράν.

Τὸ Δ. Συμβούλιον
τοῦ Α. Σ. «Ἄρης»

Ἡ μεγαλυτέρα Τζὰζ Ὀρχήστρα
τῆς Θεσσαλονίκης
Κ. ΖΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΥ
Σᾶς προσκαλεῖ ἀπὸ ἀπόψε
Στὸ
ΠΤΙ ΠΑΛΑΙ
ΣΗΜΕΡΟΝ ΒΡΑΔΥ
ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟ ΔΕΝΔΡΟ

ΠΡΟΣΟΧΗ
ΑΥΡΙΟΝ ὥρα 11 π. μ.
Τὰ ἐγκαίνια
ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΚΑΖΙΝΟΥ
ΠΕΡΡΟΚΕ
Ἑρμοῦ 34
Τηλ. 31-88

Τὴν Κυριακὴν 26
Δεκ)βρίου ΩΡΑ 11 π.μ.
ΣΤΑ ΗΛΥΣΙΑ
ΔΙΑΛΕΞΙΣ
Δ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΟΠΟΥΛΟΥ
"ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ"
ΑΠΑΓΓΕΛΙΑ ΚΑΙ ΤΡΑΓΟΥΔΙ
ΤΩΝ ΗΘΟΠΟΙΩΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΙΚΟΥ
ΘΕΑΤΡΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
Ε. ΧΑΤΖΗΑΡΓΥΡΗ
Π. ΖΕΡΒΟΥ
Κ. ΠΑΠΑ
Μ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΥ
Π. ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΙΔΗ
Π. ΜΑΚΡΙΔΗ
Δ.ΠΑΠΑΓΙΑΝΟΠΟΥΛΟΥ
Μουσικὴ συνεργασία
καὶ ὑπόκρουσις
Σ. ΚΑΖΑΤΖΗ βιολὶ
Χ. ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΙΔΗ
φλάουτο

ΝΤΑΝΣΙΓΚ - ΒΑΡΙΕΤΕ
ΡΕΣΤΩΡΑΝ
"GEORGES"
ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΠΑΡΜΕΝ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 13

Ὁ εἰδικὸς ἰατρὸς κ.
ΦΙΛΩΝ ΚΤΕΝΙΔΗΣ
τ. Διευθυντὴς Νοσοκομείων
Εἰδικῶς ἐκπαιδευθεὶς ἐν
Εὐρώπη
δέχεται διὰ ΔΕΡΜΑΤΙΚΑ—ΑΦΡΟΔΙΣΙΑ καὶ ΑΝΙΚΑΝΟΤΗΤΑ. (Διαθερμίαι βραχέων κυμάτων
Ὁδὸς Τσιμισκῆ ἀρ. 54. Τηλ. 56—66.

ΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟΝ ΠΑΡΑΔΕΧΕΤΑΙ ΤΗΝ ΑΥΞΗΣΙΝ ΤΗΣ ΙΣΧΥΟΣ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ

ΣΤΟΚΧΟΛΜΗ (ΔΝΒ).— Τὸ ἐν Λονδίνω ὑπουργεῖον τῆς ἀεροπορίας ἔδωσεν ἐντολὴν εἰς τὸν τύπον νὰ μὴν εἰρωνεύεται, ὡς μέχρι τοῦδε, τὴν ἀντίστασιν τῆς γερμανικῆς ἀντιαεροπορικῆς ἀμύνης. Ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν τὸ ἔργον τῶν βρεττανῶν πιλότων καθίσταται δυσχερέστερον. Ἡ ἐχθρικὴ ἄμυνα, λέγεται εἰς τὸ Λονδῖνον, ὅτι βελτιοῦται καὶ δυσχεραίνει τὰς ἐπιθέσεις. Πάντοτε γίνονται νέοι ὑπολογισμοὶ πῶς ἡ ἀντιαεροπορικὴ ἄμυνα θὰ δράση ἐπιτυχέστερον. Ἐκ τῶν ὑποδείξεων τούτων τοῦ βρεττανικοῦ ὑπουργείου πρὸς τὸν τύπον ἐξάγεται ὅτι ἡ γερμανικὴ ἄμυνα ἐναντίον τῶν τρομοκρατικῶν ἐπιθέσεων τῶν Ἄγγλων ἔχει κατορθώσει πολλὰ ὁ δὲ σκοπὸς τῶν βρεττανικῶν τρομοκρατικῶν ἐπιθέσεων ἀπὸ ἡμέραν εἰς ἡμέραν καθίσταται δυσχερέστερος.

Ο ΡΟΥΣΒΕΛΤ ΤΗΡΕΙ ΣΙΓΗΝ ΕΠΙ ΤΩΝ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΩΝ ΚΑΙ ΣΥΝΟΜΙΛΙΩΝ ΤΟΥ ΚΑΪΡΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΤΕΧΕΡΑΝΗΣ

ΓΕΝΕΥΗ (ΔΝΒ).— Ὁ ἐν Οὐάσιγκτων ἀνταποκριτὴς τῶν «Τάϊμς τῆς Νέας Ὑόρκης» Κρὸκ ἐκφράζει τὴν λύπην του διότι ὁ Ροῦσβελτ δὲν ἔδωκεν ἐνώπιον τοῦ Κογκρέσου ἔκθεσιν ὅσον ἀφορᾶ τὰς διαπραγματεύσεις τοῦ Καΐρου καὶ τῆς Τεχεράνης προτοῦ διακόψη, λόγω τῶν ἑορτῶν, τὸ Κογκρέσον τὰς συνεδριάσεις. Οὗτος παρατήρησεν ὅτι τὸ γεγονὸς τοῦτο δύναται νὰ συμβάλη εἰς τὴν μεγέθυνσιν τῶν ὑφισταμένων διαφωνιῶν μεταξὺ νομοθετικῶν καὶ ἐκτελεστικῶν ὀργάνων. Κατέστη ἀναπόφευκτον νὰ δοθῆ ἡ ἀπάντησις εἰς τὰς φήμας αἱ ὁποῖαι προεκλήθησαν κατόπιν τῆς σιωπῆς τοῦ Ροῦσβελτ διὰ τὰς πολιτικὰς λεπτομερείας τῶν συνδιασκέψεων τούτων σχετικῶς μὲ τὰς ὑποχρεώσεις τὰς ἀναληφθείσας ὑπὸ τῶν Ἡν. Πολιτειῶν.

Μέλη τοῦ Κογκρέσου ἐξέφρασαν εἰς τὴν Οὐάσιγκτον τὴν ἀμηχανίαν των καὶ μεταξὺ τῶν ὀπαδῶν τοῦ Ροῦσβελτ ἐπικρατεῖ ἡ γνώμη ὅτι ἡ ἀπόφασίς του ὅπως ἀναβάλη τὴν ἔκθεσιν μέχρι τῶν ἑορτῶν ἦτο σφάλμα. Ἐλπίζουν ὅμως ὅτι θὰ εἶναι δυνατὸν εἰς τὸν πρόεδρον νὰ διασκορπίση κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον τὰς φήμας αὐτὰς κατὰ τὴν ἐπικειμένην προσφώνησίν του ἐπ' εὐκαιρία τῶν ἑορτῶν. Πλὴν ὅμως δὲν ὑπάρχει βεβαιότης ἐὰν εἰς τὸ ραδιοφωνικόν του μήνυμα θὰ προβῆ εἰς ἀνάπτυξιν λεπτομερειῶν ὅσον ἀφορᾶ τὰ πολιτικὰ ζητήματα.

ΕΠΙ ΤΗΣ ΓΗΣ ΕΙΡΗΝΗ ΚΑΙ ΣΤΑ ΑΝΔΡΟΓΥΝΑ ΕΙΡΗΝΗ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

μούτλακα δράσται τῆς κλοπῆς ἦταν κάτι Ἑβραῖοι χιρσίζηδες ἀπὸ τὶς κολύμπες, ποὺ τὸν τελευταῖον καιρὸν ἐλυμαίνοντο τὸν μαχαλᾶν. Καὶ αὐτοὺς μὲν θὰ τοὺς ἐδιόρθωνεν αὐτὸς τὴν ἐπαύριον. Ἂς μὴ τὸ ἔπαιρνε μεράκι ὁ Ἡρακλητζίμ.

Καλὰ ὅλα τί θὰ ἔκαμνε τὴν ὥρα ἐκείνη ὁ Καζέλης; Ἡ θέσις του ἦταν δύσκολη, τραγικὴ σχεδόν! Τὸν πρῶτον ὅρον τῆς συμφωνίας μὲ τὴν συμβίαν του εἶχεν ἤδη ἀθετήσει, ἀφοῦ ἔφθανε στὸ σπῆτι του περασμένα μεσάνυχτα. Ἀλλὰ νὰ ποὺ θὰ παρέβαινε καὶ τὸν δεύτερον, ἀφοῦ θὰ ἐπήγαινε στὴν Μαργαρούτσκα του μὲ ἄδεια χέρια!

—Πάλι ξέμπαρκος εἶμαι ἐφώναζε μὲ ἀπελπισία ἑλληνιστὶ καὶ τουρκιστὶ ὁ Καζέλης!

— Γιὸκ τζάνεμ, τὸν καθησύχασεν ὁ Μπασρῆ ἐφέντης.. Θὰ πᾶμε μαζὺ στὸ σπῆτι σου καὶ ἐγὼ θὰ ἐξηγήσω στὴ «φαμίλια» πῶς ἔγινε δηλαδὴ τὸ «βουκοαάτ». Καὶ αὔριο μούτλακα θὰ πιάσω τοὺς κλέφτες καὶ θὰ βρῶ τὰ κλεμένα. Ἂν δὲν τὰ βρῶ θὰ ἀγοράσω ἄλλα νὰ σοῦ στείλω.

— Βέβαια, βέβαια, εἶπεν ὁ Θανάσης ὁ ψάλτης. Ἔτσι θὰ γίνη. Θὰ ἔλθω καὶ ἐγὼ στὸ σπῆτι νὰ βεβαιώσω...

Οἱ τρεῖς λοιπὸν ἐμβῆκαν στὸ ἀμάξι. Ἀλλὰ πρὶν ξεκινήσουν ὁ Καζέλης ἐπῆρεν ἀπὸ τὴν ταβέρνα τὴν κιθάρα. Καὶ ὅταν ἔφθασαν κάτω ἀπὸ τὸ σπῆτι του ἄρχισε τὸ τραγοῦδι.

«Τὰ μάτια σου εἶνε γαλανά..»

Δὲν ἐπρόφθασε νὰ προχωρήση εἰς τὴν δευτέραν στροφὴν καὶ ἠκούσθησαν οἱ ἀμ'τὰς τῆς πόρτας.

Πρῶτος ἐμβῆκεν ὁ Μπασρῆ ἐφέντης, δεύτερος ὁ Θανάσης ὁ ψάλτης καὶ τρίτος καὶ καλλίτερος ὁ Καζέλης. Ἡ Μαργαρούτσκα εἶχεν ἑτοιμασμένο ἀπὸ βραδὺς τὸ τραπέζι γιὰ τὸ «ἀκσὰμ μεζελίκι». Τὰ πάκα μὲ τοὺς μεζέδες καὶ τὰ ποτήρια ἦταν σκεπασμένα μ' ἕνα τοῦλι. Τοῦ πουλιοῦ τὸ γάλα ἦταν ἐκεῖ. Οὔτε καὶ τὰ λουλούδια ἔλειπαν.

Ὁ Μπασρῆ ἐφέντης ἔλαβε τὴν πρωτοκαθεδρίαν καὶ τὸν λόγον καὶ ἐδικαιολόγησεν ἀφ' ἑνὸς μὲν τὸ...μικρὸ ἀργοπόρημα—νὰ ἴστε ἔμπλεξαν καὶ αὐτὸς ἦταν αἰτία, νὰ τὸν συγχωρέση ἡ μαντάμ, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐβεβαίωσε τὴν ὕπαρξιν καὶ τὴν κλοπὴν τῶν ψώνιων—βάλαϊ μπιλαχί.

Ἡ Μαργαρούτσκα, ἡ ὁποία κατὰ βάθος οὔτε τὸ ἀργοπόρημα ἔβλεπεν οὔτε καὶ τὰ ψώνια ἐλογάριαζε— τὰ εἶχε ψωνίση ἡ ἴδια ὅλα γιατὶ ἤξερε καλὰ τὸ βιό της—ἀλλὰ μόνον τὸν Ἡρακλάκη της ἤθελε, ἔκαμνε τὴν μουτρωμένη χωρὶς νὰ ὁμιλῆ.

Ὁ Θανάσης ὁ ψάλτης ἐξήγησεν ἐπίσης μὲ τὴν σειράν του «τὸν σεισμὸν καὶ τὰ γενόμενα» καὶ κατέληξε τονίσας ὅτι ἡ ἡμέρα ποὺ ἐξημέρωνε, τέλος πάντων, καὶ ὅτι ἐπὶ... ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ ἀνδρόγυνα εἰρήνη καὶ εὐδοκία, τὸ ὁποῖον δηλαδή...γκοὺχ γκούχ..

Ἡ Μαργαρούτσκα ἐξηκολούθησε νὰ εἶναι μουτρωμένη καὶ ἀμίλητη.

Ὁ Καζέλης ὁ ὁποῖος δὲν ὡμιλοῦσε διόλου ἀλλὰ ἐκαμάρωνεν ἐν τῷ μεταξύ, ἔθεσε τότε εἰς ἐνέργειαν τὰ ἡρωϊκὰ φάρμακα, δηλαδὴ τὴν κιθάραν καὶ τὰ «μάτια τὰ γαλανά».

Ἡ Μαργαρούτσκα ἄρχισε νὰ αἰθριάζη σιγὰ σιγά. Καὶ κάποια στιγμή, στὴ δευτέρα ἢ τρίτη στροφὴ τοῦ τραγουδιοῦ, ἀπέσυρε τὸ τοῦλι ἀπὸ τὸ τραπέζι καὶ ἐγέμισε τὰ ποτήρια.

Τὸ γλέντι ἄρχισε πάλι καὶ ἡ νύκτα ἐπροχωροῦσεν. Ἡ κιθάρα καὶ ἡ φωνὴ τοῦ Καζέλη ἔκαμνεν θαύματα. Ἡ Μαργαρούτσκα, ἀμίλητη πάντοτε, ἐβγῆκε γιὰ μιὰ στιγμὴ καὶ ἐπέστρεψε φέρουσα ἕνα ταψὶ ὅπου ἕνας τετράπαχος καὶ ροδοκόκκινος διάνος ἀνέτεινε τὰ κομμένα πόδια του πρὸς τὰ ὕψη.

— Νά ὁ διάνος μου! ἐφώναξεν ὁ Καζέλης διακόπτων τὸ τραγοῦδι του. Μοῦ τὸν ἐπῆρεν ἡ κυρὰ ἀπ' τὸ ἀμάξι! Πιάσαμε τὴν κλέφτρα!

Ἡ Μαργαρούτσκα δὲν ἐβάσταξε πιά. Ὡμίλησε:

— Τὸν κακό σου τὸν φλάρο, γουρσούζη, εἶπε καὶ ἐγέλασε.

Ὁ πάγος εἶχε σπάση πιά. Ἡ συμφιλίωσις εἶχε γίνει.

— Ἃ σοϊλὲ ντέ, ἐφώναξεν ὁ Μπασρῆ ἐφέντης.

Τὴν στιγμὴ ἐκείνη ἀκούσθηκαν αἱ καμπάνες ποὺ ἐκαλοῦσαν τοὺς πιστοὺς εἰς τὴν χριστουγεννιάτικη λειτουργία.

Ἐξημέρωνε πιά.

— Καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη... ἐψαλμώδησεν ὁ Θανάσης ὁ ψάλτης.

«Ἁρπάξτε παιδιὰ
στὰ χέρια τὰ ποτήρια...

Ἄρχισε νὰ τραγουδῆ ὁ Καζέλης μὲ τὴν ὡραίαν τενόρου φωνήν του.

Β. Α. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ

ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 26 τρέχ. ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τῆς Ὑπαπαντῆς κατὰ τὴν Θείαν Λειτουργίαν, θὰ ὁμιλήση ὁ Ἀρχιμανδρίτης κ. Λεὼν Παρασκευόπουλος.

Κατ' αὐτὴν θὰ ψάλλη καὶ ἡ χορωδία τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων.

Τὸ Ἐκκλ)τικὸν Συμβούλιον

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 26 τρέχοντος ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου Παλαμᾶ κατὰ τὴν Θείαν Λειτουργίαν θὰ ὁμιλήση ὁ Θεολόγος κ. Ἀθαν. Φραγκόπουλος, πρόεδρος «Ἑνώσεως Γονέων».

Τὸ Ἐκκλ)τικὸν Συμβούλιον

ΚΑΤΗΡΓΗΘΗ Ο ΦΟΡΟΣ ΑΥΤΟΜΑΤΟΥ ΥΠΕΡΤΙΜΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΑΚΙΝΗΤΩΝ. - ΟΛΑΙ ΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΑΘΗΝΑΙ.—Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 425 φύλλον τῆς «Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως» ἐδημοσιεύθη ὁ Νόμος 1012 περὶ καταργήσεως τῆς φορολογίας ἐπὶ τοῦ αὐτομάτου ὑπερτιμήματος ἀκινήτων, τῆς ἐπιβληθείσης διὰ τοῦ Ν. Δ. 278)1941.

Διὰ τοῦ δημοσιευθέντος Νόμου καταργεῖται ἡ ὑφισταμένη φορολογία ἐπὶ τοῦ αὐτομάτου ὑπερτιμήματος ἀκινήτων, ὁρίζεται δὲ ὅτι ἡ κατάργησις αὕτη ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν πωλήσεων ἀκινήτων ἢ ἐμπραγμάτων ἐπὶ ἀκινήτων δικαιωμάτων, τῶν συντελουμένων ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ δημοσιευθέντος Νόμου, ἤτοι τῆς 17ης τρέχοντος καὶ ἐφεξῆς. Αἱ μέχρι τοῦδε συντελεσθεῖσαι ἀπὸ τοῦ 1941 πωλήσεις ἀκινήτων ἐξακολουθοῦν διεπόμεναι ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ Ν. Δ. 278)1941, διὰ τοῦ ὁποίου εἶχεν ἐπιβληθῆ ἡ φορολογία τοῦ αὐτομάτου ὑπερτιμήματος ἐπὶ τῶν ἀκινήτων.

Ἐξαιρετικῶς ἐν περιπτώσει ὑπογραφῆς μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ δημοσιευθέντος Νόμου, μετὰ τὴν 17ην τρέχοντος, πωλητηρίου συμβολαίου ἀκινήτου, καταρτιζομένου εἰς ἐκτέλεσιν προσυμφώνου, συνταγέντος πρὸ τῆς 17ης τρέχοντος, ἡ τοιαύτη πώλησις ὑπόκειται εἰς τὴν φορολογίαν τοῦ αὐτομάτου ὑπερτιμήματος, ὁ ὑπολογισμὸς ὅμως τοῦ φόρου γίνεται ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ ἀκινήτου κατὰ τὸν χρόνον τῆς ὑπογραφῆς τοῦ προσυμφώνου καὶ ἀδιαφόρως πρὸς τὰ μεσολαβήσαντα μεταξὺ προσυμφώνου καὶ ὁριστικοῦ συμβολαίου χρόνον.

Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νέου νόμου ὁ συντελεστὴς τοῦ φόρου μεταβιβάσεως ἀκινήτων ὁρίζεται ἐν πάσῃ περιπτώσει εἰς 6 ο)ο.

Διὰ τοῦ αὐτοῦ δημοσιευθέντος νόμου καταργεῖται ἐπίσης τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀρ. 953)1942 Ν.Δ. ὡς ἰσχύει ἀντικατασταθὲν διὰ τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν.Δ. 1793)1942, τὸ ὁποῖον ὥριζεν ὅτι «πᾶν φυσικὸν ἢ νομικὸν πρόσωπον ἐμφανιζόμενον ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1941 καὶ ἐφεξῆς ἀπροόπτως μὲ περιουσίαν, θεωρεῖται ἀποκερδῆσαν ταύτην κατὰ τὴν πολεμικὴν περίοδον, ἐφ' ὅσον δὲν δύναται νὰ δικαιολογήση αὐτὴν ὡς νομίμως ἀπαλλαγεῖσαν ἐκ τῶν κειμένων φορολογιῶν ἢ ὡς ὑπαχθεῖσαν εἰς ταύτας μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς διὰ τῆς διαθέσεως εἰς ἀγορὰν ἀκινήτων ἢ τῆς καθ' οἱονδήποτε ἄλλον τρόπον ἐμφανίσεως ἢ διαπιστώσεώς της».

Ἡ ἀνωτέρω κατάργησις ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ δημοσιευθέντος νόμου ἐκκρεμῶν φορολογικῶν ὑποθέσεων, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου τούτου γεννηθεισῶν φορολογικῶν ὑποθέσεων, ἐπὶ τῶν ὁποίων τὸ δικαίωμα τοῦ δημοσίου δὲν ἠσκήθη μέχρι τοῦδε.

ΕΜΕΙΩΘΗ ΣΗΜΑΝΤΙΚΩΣ Η ΕΝΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΣΟΒΙΕΤΙΚΩΝ ΕΠΙΘΕΣΕΩΝ ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗΝ ΤΟΥ ΒΙΤΕΠΣΚ

ΟΙ ΓΕΡΜΑΝΟΙ ΑΠΕΚΟΜΙΣΑΝ ΝΕΑ ΕΔΑΦΙΚΑ ΚΕΡΔΗ ΠΑΡΑ ΤΟ ΚΥΡΟΒΟΓΚΡΑΝΤ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ 24 (Δ. Ν. Β.)— Συμπληρωματικῶς πρὸς τὸ πολεμικὸν ἀνακοινωθὲν πληροφορεῖται ἡ ὑπηρεσία τοῦ Δ. Ν. Β. τὰ ἑξῆς:

Κύριον χαρακτηριστικὸν τῆς χθεσινῆς μαχητικῆς δράσεως εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέτωπον ἦτο σημαντικὴ μείωσις τῆς ἐντάσεως τῶν σοβιετικῶν ἐπιθέσεων εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Βιτέπσκ. Ἂν καὶ ὁ καιρὸς — ἐπεκράτει χθὲς καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν ἐλαφρὰ παγωνιὰ μὲ πολὺ βελτιωμένον καιρὸν—αἱ περιστάσεις ἦσαν εὐνοϊκαὶ διὰ τὴν συνέχισιν τῆς ἐπιθέσεως τὰ Σοβιὲτ διενήργησαν μόνον ἀτάκτους μερικὰς ἐπιθέσεις διὰ δυνάμεως μέχρις ἑνὸς συντάγματος αἱ ὁποῖαι εὐκόλως ἀπεκρούσθησαν.

Ἄνευ ἀμφιβολίας αἱ ἀπώλειαι τῶν τελευταίων ἡμερῶν εἶναι ἡ κυρία αἰτία τῆς μειώσεως τῆς ἐντάσεως τῶν ἐχθρικῶν ἐπιθέσεων. Ἐν τῇ πραγματικότητι αἱ ἀπώλειαι τῶν Σοβιὲτ ἦσαν τόσον μεγάλαι ὥστε πολλαὶ μαχητικαὶ ὁμάδες ἀπώλεσαν μέχρι τὰ 3)4 τῆς δυνάμεώς των.

Ἐπίσης καὶ εἰς τὸν γείτονα περὶ τὸ Νεβὲλ βόρειον χῶρον τοῦ μετώπου ὑπεχώρησαν κατὰ πολὺ αἱ ἐπιθέσεις τῶν Σοβιέτ. Ἡ σοβιετικὴ ἐπιθετικὴ δρᾶσις εἰς τὸν τομέα τοῦτον τοῦ μετώπου δὲν ὑπερέβη ἐπιθέσεις ἀπὸ δυνάμεως τάγματος μέχρι δυνάμεως συντάγματος. Τὸ κέντρον λοιπὸν τοῦ βάρους τῶν μαχητικῶν ἐνεργειῶν, συνεπεία τῶν μεγάλων ἀπωλειῶν τῶν Σοβιὲτ μετατοπίσθη καὶ πάλιν καὶ εὑρίσκετο χθὲς εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Σιτομὶρ—Κοροστὲν ἐντὸς τοῦ χώρου τῆς ὁδηγούσης πρὸς τὸ Κίεβον σιδηροδρομικῆς γραμμῆς.

Ὡς καὶ κατὰ τὰς προηγουμένας ἡμέρας ἐνηλάσσοντο καὶ χθὲς ἐχθρικαὶ ἐπιθέσεις μὲ γερμανικὰς ἀντεπιθέσεις. Τὰ γερμανικὰ στρατεύματα κατώρθωσαν νὰ καταλάβουν σπουδαῖον ἔδαφος. Ἡ γερμανικὴ ἀντεπίθεσις εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Κυροβοκρὰτ συνεχίσθη καὶ χθὲς περαιτέρω, τὰ δὲ Γερμανικὰ στρατεύματα κατώρθωσαν νὰ καταλάβουν σπουδαῖα ὑψώματα τὰ ὁποῖα τοὺς ἐπιτρέπουν νὰ κυριαρχοῦν ἐπὶ ἐδάφους ἐκτεινομένου κατὰ ἀρκετὰ χιλιόμετρα. Ὅλαι αἱ προσπάθειαι τῶν Σοβιὲτ νὰ ἀνακαταλάβουν τὰ ὑψώματα ταῦτα ἀπέτυχον μὲ αἱματηρὰς δι' αὐτὰ ἀπωλείας. Εἰς τὸ τμῆμα τοῦ μεγάλου Δνειπέρου ἐκτὸς μερικῶν τοπικῶν ἐπιχειρήσεων ἡ ἡμέρα διέρρευσεν ἡσύχως, ὡς ἐπίσης καὶ εἰς τὸ προγεφύρωμα τῆς Νικοπόλεως κατὰ τοῦ ὁποίου τὰ Σοβιὲτ ἀπὸ ἡμερῶν ἐπετίθεντο μὲ μεγάλας δυνάμεις ἔγιναν χθὲς μόνον ἀσθενεῖς ἐπιθέσεις αἵτινες ἅπασαι ἀπεκρούσθησαν ἄνευ ἐξαιρέσεως.

—ΣΤΟΚΧΟΛΜΗ (ΔΝΒ)— Ἡ ἐν Λονδίνω «Ντέϊλυ Σκέτς» θεωρεῖ καὶ πάλιν ἀπαραίτητον νὰ συστήση εἰς τοὺς Ἄγγλους νὰ καταβάλουν μεγαλυτέρας προσπαθείας. «Πρὸ πάντων ὀφείλομεν—γράφει—νὰ ἀφήσωμεν ἐπὶ τέλους τὴν πολυτέλειαν τῆς ὑποτιμήσεως τοῦ ἐχθροῦ. Εἶνε πολὺ εὔκολον νὰ ἰσχυρίζεται κανεὶς ὅτι ὁ Τζὸε Λούϊς δὲν εἶνε καλὸς μποξὲρ ἐφ' ὅσον δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ ἀνταγωνισθῆ κανεὶς μαζύ του. Ἐπίσης εἶνε εὔκολον νὰ ἰσχυριζόμεθα ὅτι τὰ ἰαπωνικὰ καὶ γερμανικὰ τμήματα θὰ χάσουν τὸν ἡρωϊσμόν των ὅταν δὲν πρόκειται νὰ τὰ ἀντιμετωπίσωμεν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης». Ἡ ἐφημερὶς γράφει ἐν τέλει ὅτι «εἶνε ἀνόητον τὸ νὰ θέλωμεν νὰ παραποιήσωμεν τὰς ἥττας ἢ νὰ τὰς δικαιολογήσωμεν».

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

ΒΟΡΕΙΟΔΥΤΙΚΩΣ ΤΗΣ ΡΕΣΙΤΣΑ Η ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΕΣΗΜΕΙΩΣΕ ΧΘΕΣ ΚΑΙ ΑΛΛΑΣ ΠΡΟΟΔΟΥΣ

Ἐκ τοῦ γενικοῦ στρατηγείου τοῦ Φύρερ 24·12.43

Ἡ ἀνωτάτη διοίκησις τῶν ἐνόπλων Γερμανικῶν δυνάμεων ἀνακοινοῖ:

Νοτίως τῆς Νικοπόλεως, εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Κυροβογκρὰδ καὶ Ν. Δ. τοῦ Τσερκάσυ συνήφθησαν χθὲς μόνον τοπικῶς περιωρισμέναι μάχαι.

Ἀνατολικῶς τοῦ Ζιντσμὶρ καὶ Ν. Α. τοῦ Κοροστὲν κατέρρευσαν ἀσθενεῖς ἐπιθέσεις τῶν Σοβιετικῶν. 15 ἐχθρικὰ τάνκς κατεστράφησαν.

Β. Δ. τῆς Ρεσίτσα ἡ ἡμετέρα ἐπίθεσις παρὰ τὴν πείσμονα ἀντίστασιν τῶν Σοβιετικῶν ἐσημείωσε καὶ ἄλλας προόδους.

Ἐχθρικαὶ ἐπιθέσεις ἐναντίον ἑνὸς προγεφυρώματος εἰς τὸν Μπερεζίνα ἀπεκρούσθησαν μὲ μεγάλας ἀπωλείας καὶ 32 σοβιετικὰ τάνκς κατεστράφησαν διὰ πυροβολικοῦ.

Β. Α. τοῦ Σλομπὶν ἀνέλαβον οἱ Σοβιετικοὶ ἐπίθεσιν μὲ πολλὰς μεραρχίας. Βαρεῖαι μάχαι διεξάγονται ἐνταῦθα.

Εἰς τὴν μαχητικὴν περιοχὴν τοῦ Βιτέπσκ ἐσυνέχισεν ὁ ἐχθρὸς χθὲς τὰς ἰσχυρὰς ἐπιθέσεις του. Εἰς λυσσώδεις μάχας ἐφράχθησαν τοπικαὶ εἰσδύσεις καὶ 71 ἐχθρικὰ τάνκς κατεστράφησαν.

Εἰς τὰς μάχας Ν.Α. τοῦ Κυροβογκρὰδ ἐστάθησαν εἰς τὸ ὕψος τῆς ἀποστολῆς των ἡ 11η τεθωρακισμένη μεραρχία τῆς Σιλεσίας ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ ὑποστρατήγου φὸν Βιντερχαῒν καὶ ἡ 13 τεθωρακισμένη μεραρχία ἐξ Ἄλτμαρκ ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ ὑποστρατήγου Χάουζερ.

ΕΙΣ ΤΗΝ Β. ΠΑΓΩΜΕΝΗΝ ΘΑΛΑΣΣΑΝ

Εἰς τὴν Β. Παγωμένην Θάλασσαν ἐπετέθησαν τὴν ἑσπέραν τῆς 22ας Δεκεμβρίου πέντε σοβιετικοὶ τορπιλλάκατοι ἐναντίον μιᾶς γερμανικῆς νηοπομπῆς ἀνεπιτυχῶς.

Εἰς βραχὺν σκληρὸν ἀγῶνα κατεβυθίσθησαν τρεῖς σοβιετικαὶ τορπιλλάκατοι αἱ ὑπόλοιποι δὲ δύο ὑπέστησαν βαρείας ζημίας δι' εὐστόχων βλημάτων πυροβολικοῦ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΝΟΤΙΟΝ ΙΤΑΛΙΑΝ

Εἰς τὸ νοτιοϊταλικὸν μέτωπον, ἐξαιρέσει τοῦ τομέως τῆς Ὀρτόνα, ἐπεκράτησε χθὲς ἠρεμία. Νοτίως καὶ Ν. Δ. τῆς πόλεως Ὀρτόνα ἐναυάγησαν καὶ χθὲς ὅλαι αἱ ἐχθρικαὶ ἐπιθέσεις, ἂν καὶ ὑπεστηρίζοντο ὑπὸ ἰσχυροῦ πυρὸς πυροβολικοῦ, τάνκς καὶ ἀεροπλάνων μάχης.

Κατὰ τὰς μάχας ταύτας διεκρίθη ἰδιαιτέρως δι' ὑποδειγματικὴν ἀντοχὴν ἡ 1η μεραρχία ἀλεξιπτωτιστῶν ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ ὑποστρατήγου Χάϊντριχ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΑΛΑΣΣΑΝ ΤΗΣ ΜΑΓΧΗΣ

Κατὰ τὴν νύκτα πρὸς τὴν 24 Δεκεμβρίου πολλαὶ βρεττανικαὶ ὁμάδες τορπιλλακάτων ὑποστηριζόμεναι ὑπὸ βομβαρδιστικῶν ἐπετέθησαν εἰς τὴν βορείαν ἔξοδον τῆς Μάγχης ἐπανειλημμένως ἐναντίον μιᾶς γερμανικῆς νηοπομπῆς ἡ ὁποία προηγουμένως εἶχε βληθῆ ἀνεπιτυχῶς ὑπὸ ἀγγλικῶν τηλεβόλων μεγάλης ὁλκῆς. Μία βρεττανικὴ τορπιλλάκατος κατεβυθίσθη δύο δὲ ἕτεραι ὑπέστησαν τόσον βαρείας ζημίας, ὥστε δύνανται νὰ θεωρηθοῦν ἀπωλεσθεῖσαι.

Ἡ γερμανικὴ νηοπομπὴ ἔφθασεν ἀκεραία καὶ ἄνευ ἀξιολόγων ζημιῶν εἰς τὸν λιμένα τοῦ προορισμοῦ της.

Γερμανικαὶ ἐπάκτιοι πυροβολαρχίαι τοῦ ναυτικοῦ ἔβαλον ἐναντίον στόχων εἰς Ντόβερ, Ντῆλ καὶ Φολκστόουν.

ΒΑΡΒΑΡΟΙ ΕΠΙΔΡΟΜΑΙ

Βρεττανικὰ βομβαρδιστικὰ ἐνήργησαν καὶ πάλιν κατὰ τὰς πρώτας πρωϊνὰς ὥρας τῆς 24ης Δεκεμβρίου τρομοκρατικὴν ἐπίθεσιν ἐναντίον τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ Βερολίνου. Εἴς τινα τμήματα τῆς πόλεως προεκλήθησαν σημαντικαὶ ζημίαι.

Πλὴν τούτου ὁ ἐχθρὸς ἐβομβάρδισε ἐπὶ τῇ βάσει σχεδίου τὰ πλέον ἀξιοσέβαστα γερμανικὰ μνημεῖα τέχνης καὶ πολιτισμοῦ εἰς τὸ Ἄαχεν. Ὁ καθεδρικὸς ναὸς καὶ τὸ δημοτικὸν μέγαρον ὑπέστησαν βαρείας ζημίας, ἡ δὲ αἴθουσα τῶν στέψεων κατεστράφη.

Δυνάμεις ἀντιαεροπορικῆς ἀμύνης κατέρριψαν ὑπὸ ἰδιαιτέρως δυσχερεῖς ὅρους ἀποκρούσεως καθ' ἃ διεπιστώθη μέχρι τῆς στιγμῆς, 19 ἐχθρικὰ βομβαρδιστικά.